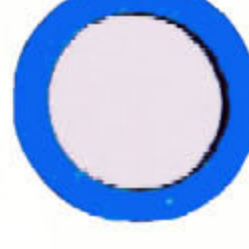

Garşaf

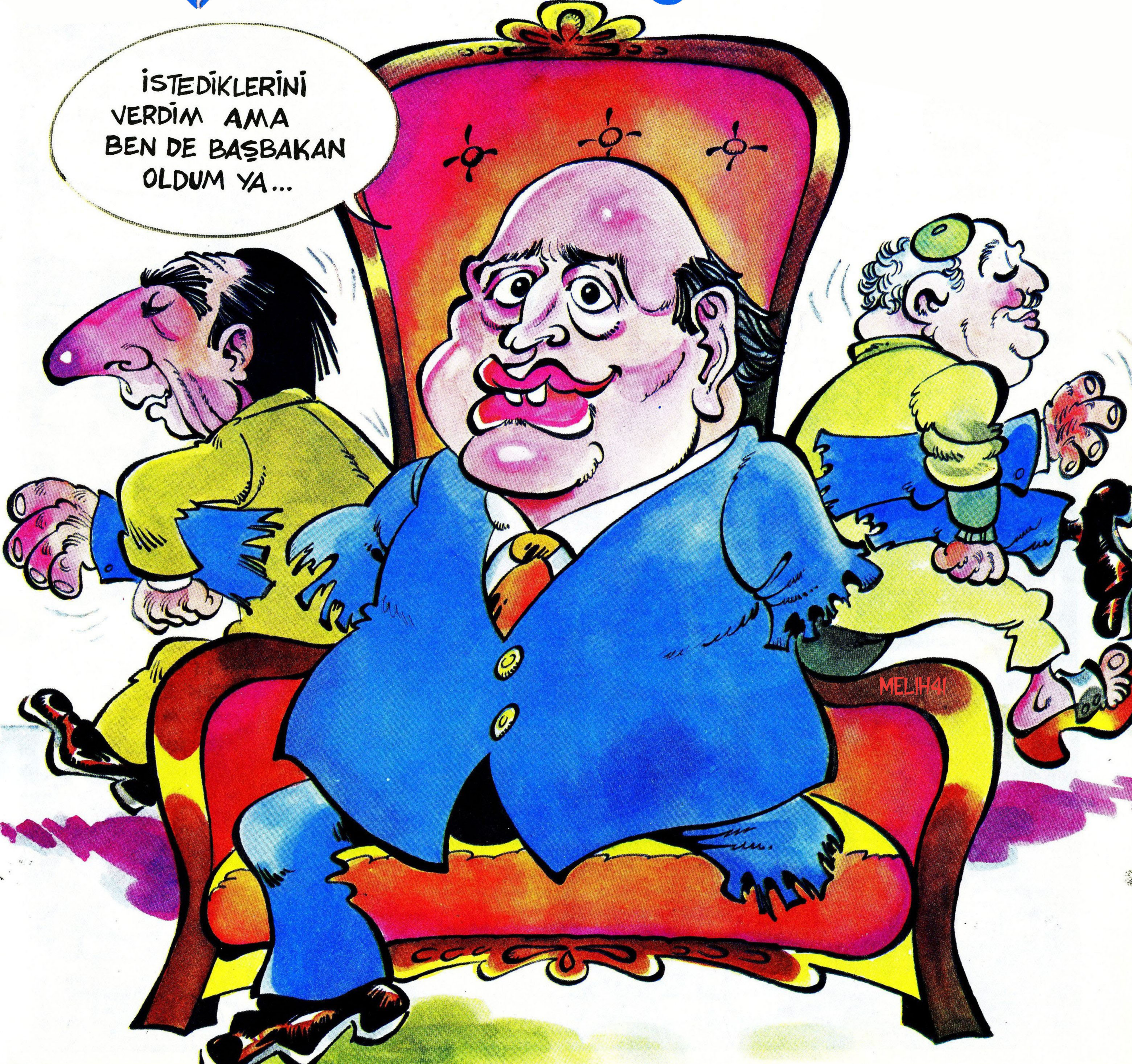
SAYI: 31

27 TEMMUZ 1977

250 KURUŞ

İSTEDİKLERİNİ
VERDİM AMA
BEN DE BAŞBAKAN
OLDUM YA...

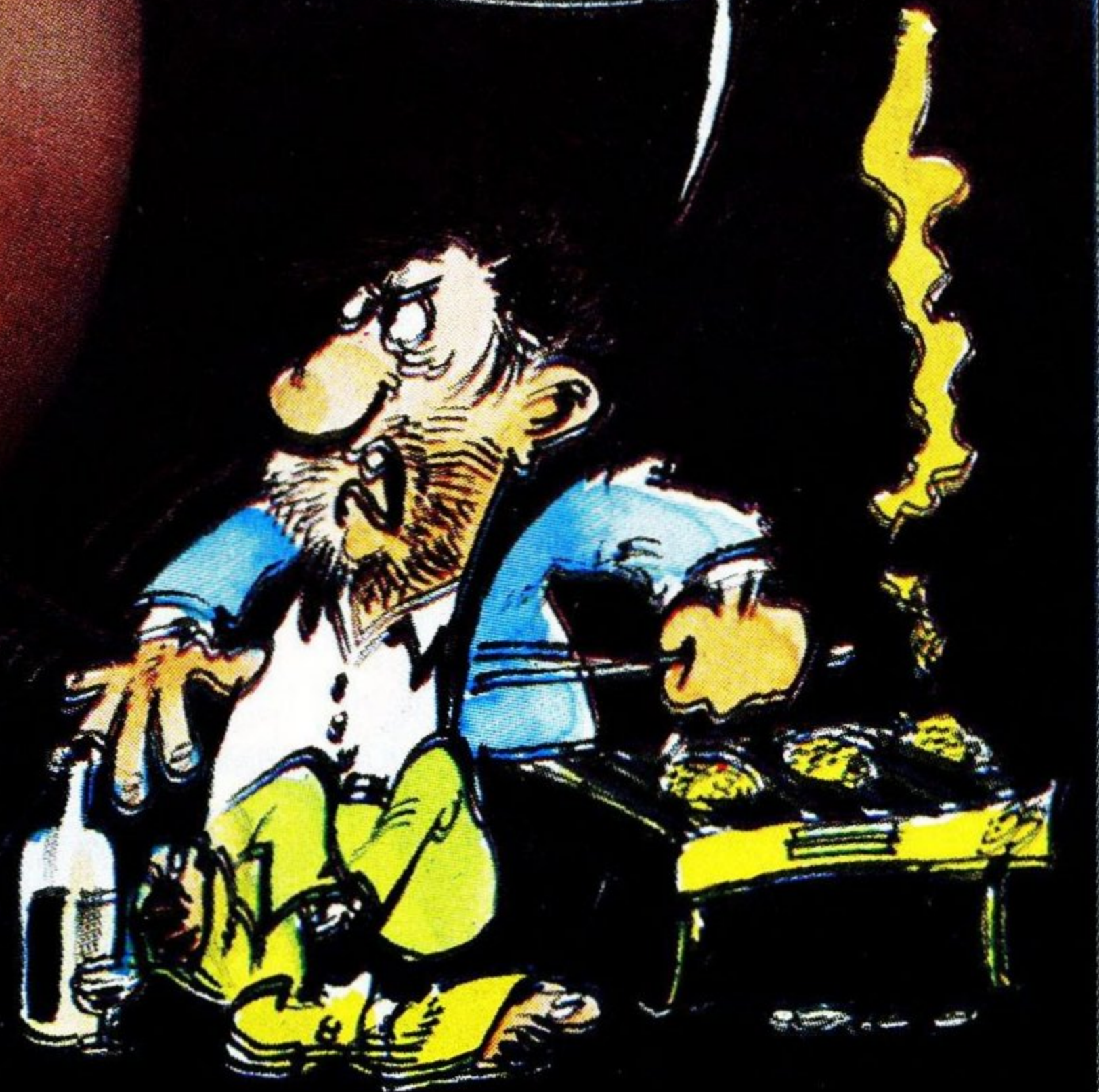
HAVLIİM DE, BELKİ
KÖPEK BALIĞI SANIP
KAÇARLAR... KARI DA
BANA KALIR...

MAHVOLDUK REİS,
OLTALARA BAK
NOOLDU!...

ANASINI SATIİM,
OLTALAR BİLE
KOALİSYON MODA-
SINA UYDU...

ULAN, SEN
PİYANGODAN MI ÇIKTIN!
SUS DA USKURUYLA
KARIŞIK RAKİMİZİ
ATALIM!...

BEYFENDİ
SİZ NE BİÇİM
İSTAKOZ SUNUZ?

BEN
İSTAKOZ DİİLİM KARDİS
TAKOZUM, BAYAN
DENİZE KAYARSA,
ALTINA YATICAM...

ULAN, AMMA
CAHİLSİN SEVKİ... BALIK
MEMESİZ BİR HAYVANDIR,
YUMURTA İLE ÜRER VE
DENİZLERDE YAŞAR... YURDU-
MUZDA EN ÇOK SU BALIK
ÇEŞİTLERİ...

SELAHATİN
KARIYA BAK!
BALIK GİBİ...

Korkut Özal'ın hedefi korkutmak!..

Yazan: Vedat SAYGEL

Yeni
İçişleri Bakanı,
anarşi ile
nasıl savaşaacağını
Çarşaf'a açıkladı...

KORKUT!
KORKUT!

Böööö!

KENDİNİ HALÂ
GIDA TARIM VE
HAYVANCILIK
BAKANI
ZANNEDİYOR
GALİBA.

ÖNCE, "Kurulabilir mi, kurulamaz mı?" deniyordu, kuruldu.

"Onaylanır mı, onaylanmaz mı?" dendi, onaylandı.

Şimdi de, "Bakalım güven-oyu alacak mı, alamayacak mı?" tartışması yapılıyor.

Mühür Süleyman'da olduktan sonra, onu da alacaktır. Ne var ki, günlerce gizli sürdürülen bir pazarlığın iç yüzü, milyonla-

rın kafasında bir soru işareti olarak kalacaktır.

Önce bakan sayısında direnen Erbakan, hemen ardından, "İçişleri Bakanlığı'nı vermezseniz, bu iş bozulur!" diye tutturmuştu. Diğer ortağın da talip olduğu bu bakanlığı, "Canım, partisi ayrı olsa da, sizin görüşünüze yakın olan birini buluruz" diyen Demirel, kendi hazırladığı, yalancı dolmayı MHP'ye afiyetle yutturmuştu.

Başladı ikili pazarlıklar.

Başbakan adayı, adı geçen bakanlığa yumuşak bir isim arıyordu.

Erbakan, "Hayır efendim, olmaz"ı dayıyordu. Liste üzerinde saatlerce kafa patlatıldı. Bir ara, Fehim Adak'ta karar kılındı.

Ama, her gün bir yığın kurban verilen bir ülkede, "Adak"a gerek yoktu.

En uygunu Sabahattin Savcı desek; savcı sayısı, suçlu sayısından çoktu.

Bu makama, suç işleme eğiliminde olanlara korku salacak, anarşinin önünü özel yetenekleriyle alacak üstün bir kişi getirilmeliydi.

Kararlarını verdiler, liderler birden; "İçişleri, Korkut Özal'ın olmalı" dediler. Suçluyu korkutmaya yeterdi. "KORKUT" adı. Buna rağmen tüm hızıyla anarşi sürerse, "ÖCAL" olarak değiştirirlerdi "Özal".

Boşverdikler sayıya, gayret düştü dayıya! Ve bir pazarlık böylece sonuçlanıverdi işte.

Çabalama kaptan..

ÇETİN EMEÇ

ERKEK adammış şu Süleyman Bey;... Azmine, inadını kattı; dediğini yaptı... Siz miydiniz "Hoca'dan uzak dur" diyenler... Tuttu, ilk hamlede onu bağrına bastı...

Bizler miydik, Ecevit ile elele vermesini önerenler? Bismillah demeden, CHP ile köprüleri attı... Üstüne üstlük, bir de kabine listesi sıraladı...

Şöyle bir göz ucuyla sözdüm hazretleri: Eski çehreler, eski isimler.... Araya serpiştirilmiş birkaç turfanda nazar boncuğunu da elimizin tersiyle itersek, yine eski tipler.

Yoo; ben de biliyorum "eski"nin ille de değersiz anlamına gelmediğini. Ne var ki bu eskilikte, Bitpazarı yıpranmışlığı görüyorum: Şarap yıllanmışlığı değil... Ve; dilim eski derken, kafamda köhne kavramının küflü portresi şekilleniyor...

Bir takım politika kâhinleri, şimdi bu hükümetin ömür çizgisi üzerinde tahmin ölçümlerine başlayacaklar... Her kafa, ayrı bir düşünüş tarihi yumurtlayacak. Evdeki hesapların belki hiç biri tutmayacak, belki hepsi denk

gelecek. Ama bir gerçek değişmeyecek:

Şu inadin faturasını, sonuçta günahsızlar ödeyecek.

OLDUM olası böyledir ama... İhtirastan gözü karar-mış yöneticilerin savuşturamadıkları savaşın bedelini, günahsızlar üstlenmiştir...

Bedersiz liderlerin ülke ekonomisinde açtıkları rahneleri kapama külfeti de, yine günahsız kurbanların sırtına vüklenmiştir.

Pekiy; düşünelim bakalım, kimdir bu kurbanlar?... Herhalde, aldığı on günlük raporla haftalardır otellerin yüzme havuzlarında fink atan, yiğenimiz Er Yahya değil...

Komasyon madenlerini yine torbada keklik gören, Akgün Bey biraderimiz de değil.

İkinci MC'nin ufukta şekillenmesiyle, hemen özel uçak şirketli Alicengiz oyunlarına girişen, bir takım politika artığı tüccarlar da değil...

Vatandaş, otobüs kuyruklarında inleyip, hastalar ilaçsızlıktan belki son nefeslerini solurken; yaldızlı düğünlerde takılı sidik yarışçıları da değil...

Hele hele, vinçle milyon kaldırıp, damlalıklıkla vergi ödeyen piyasaımızın malî dehalari hiç değil...

Hiç biri değil de, ya kim pekâlâ... Söyleyelim:

Ayağında patiak pabuç, gönlünde anacığının duası, boş mide ve ferî sönmüş gözlerle yüksek öğrenim kapılarında çırpınan bahtsız genç...

Kafasında sendika ağasının şartlanmış fikirleri, kulağında milletan temsilcinin sapık telkinleri, şaşkınlığın

karanlığında yolunu bulmaya çalışan bıçare işçi...

Hayatındaki yoklara hergün bir yenisi katılan boynu bükük dul, yetim ve emekli...

Yatırım idealine, tüm varlığıyla birlikte saygınlığının da kredisini katan ama elektriksizlikten kumaş yerine dert ören sanayici...

Ve, ay sonlarında, bir Birinci'nin keyif dumanlarına bile hasret kalan memur.

İşte, Süleyman Bey'in Başbakan olma illeti, ya da iktidarı Ecevit'e kaptırmama inadı yüzünden kurban olanlar...

Bunların arasında daha niceleri gibi, devalüasyon satırıyla kimbilir neresinden uçurulacak olan talihli Türk lirasının adı anılmamıştır...

ŞİMDİ, sorabilirsiniz belki:

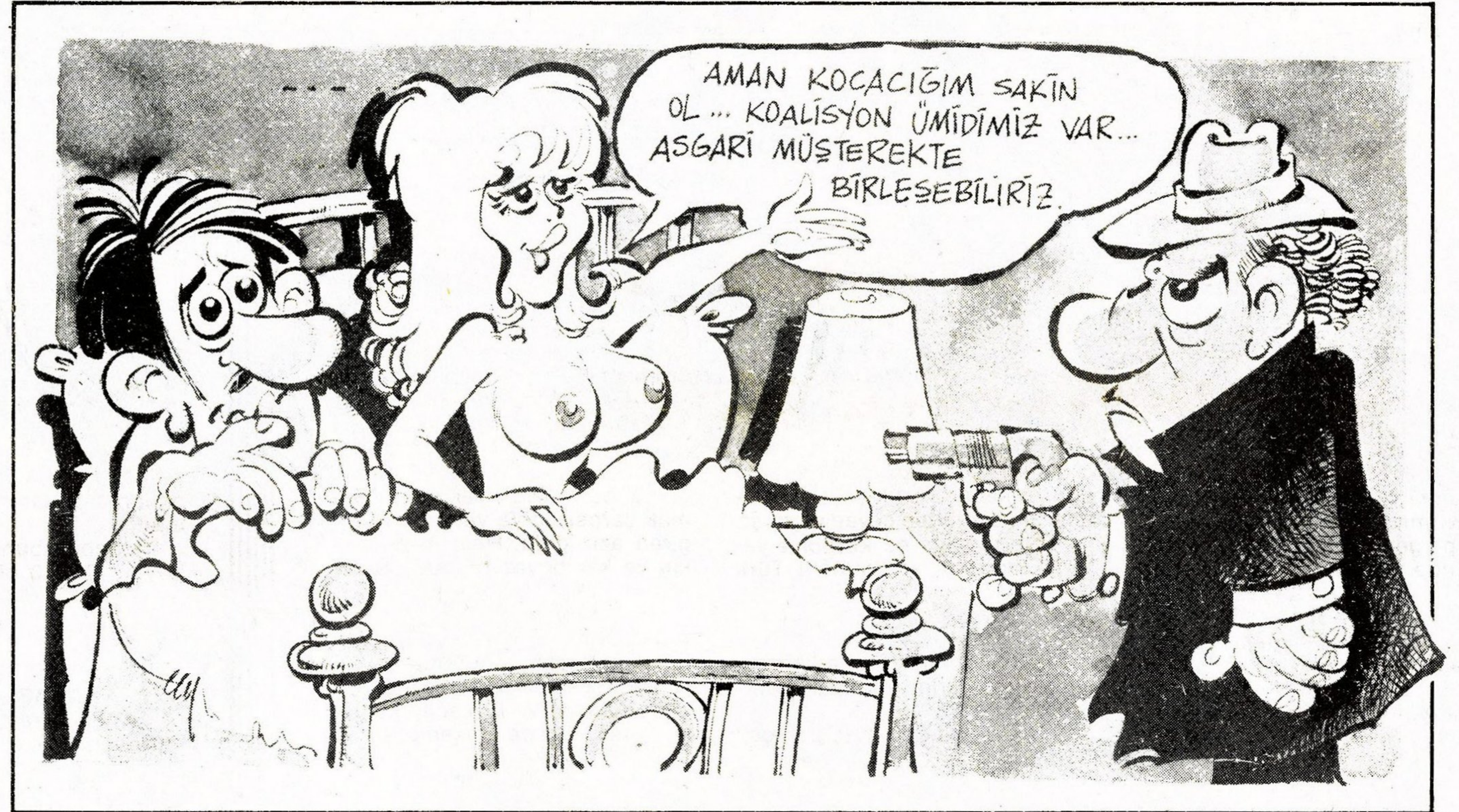
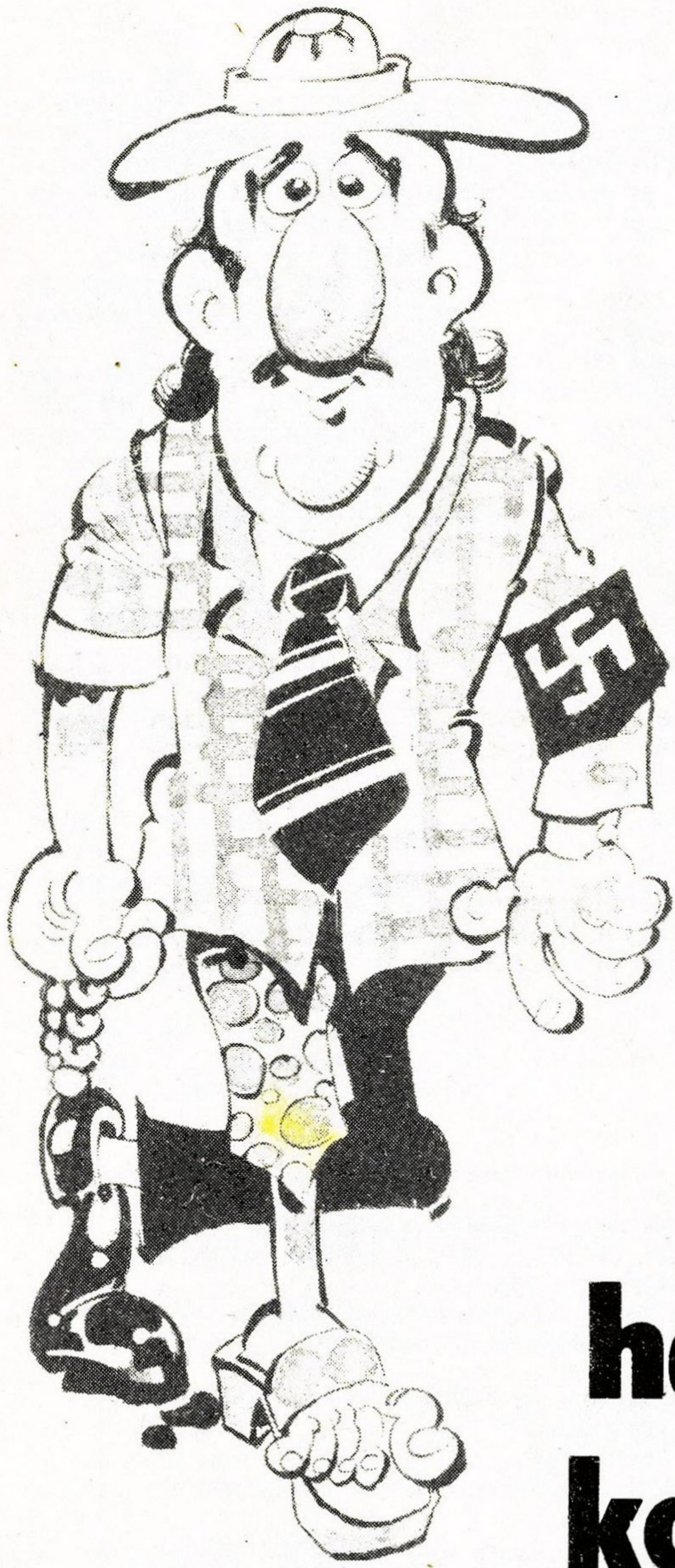
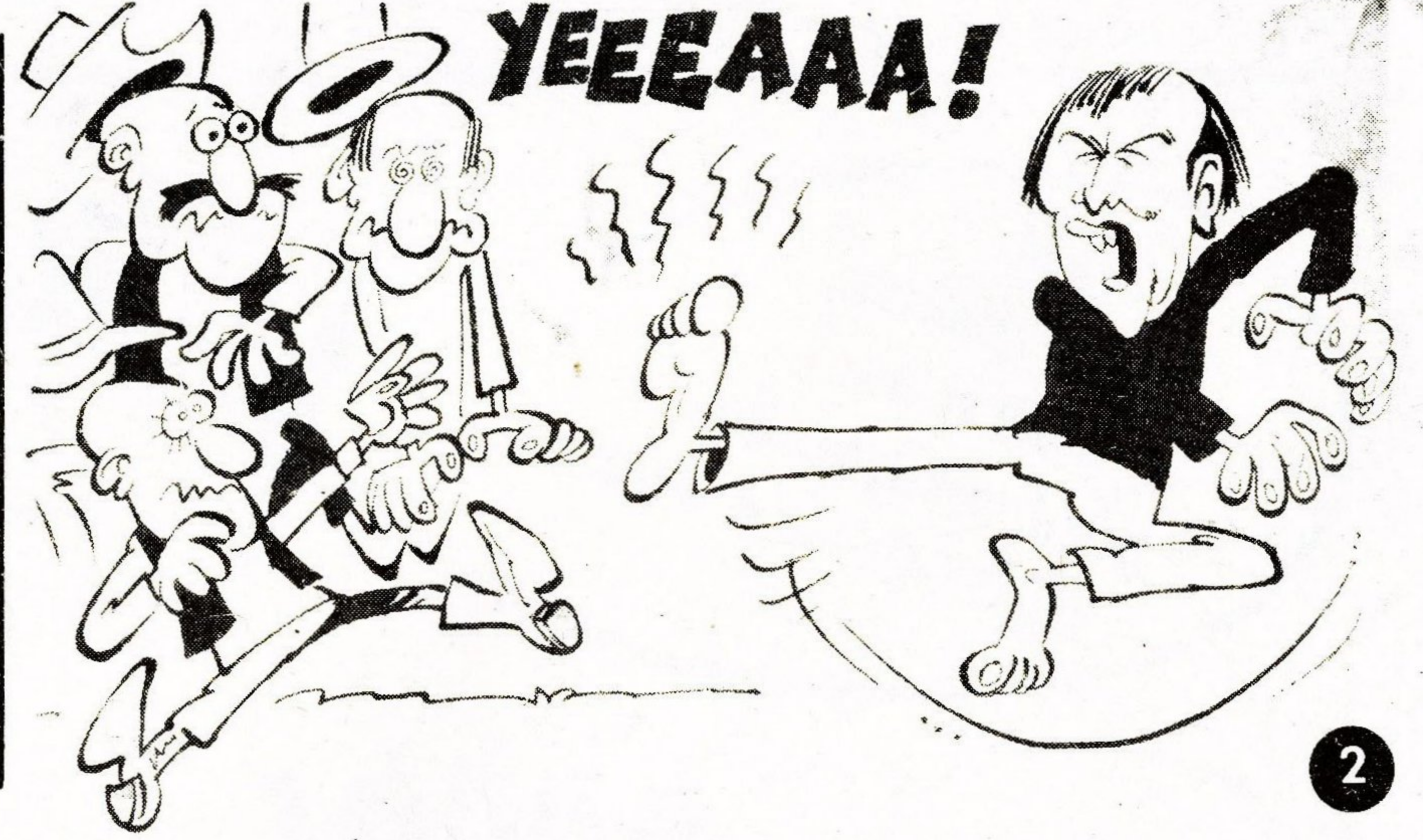
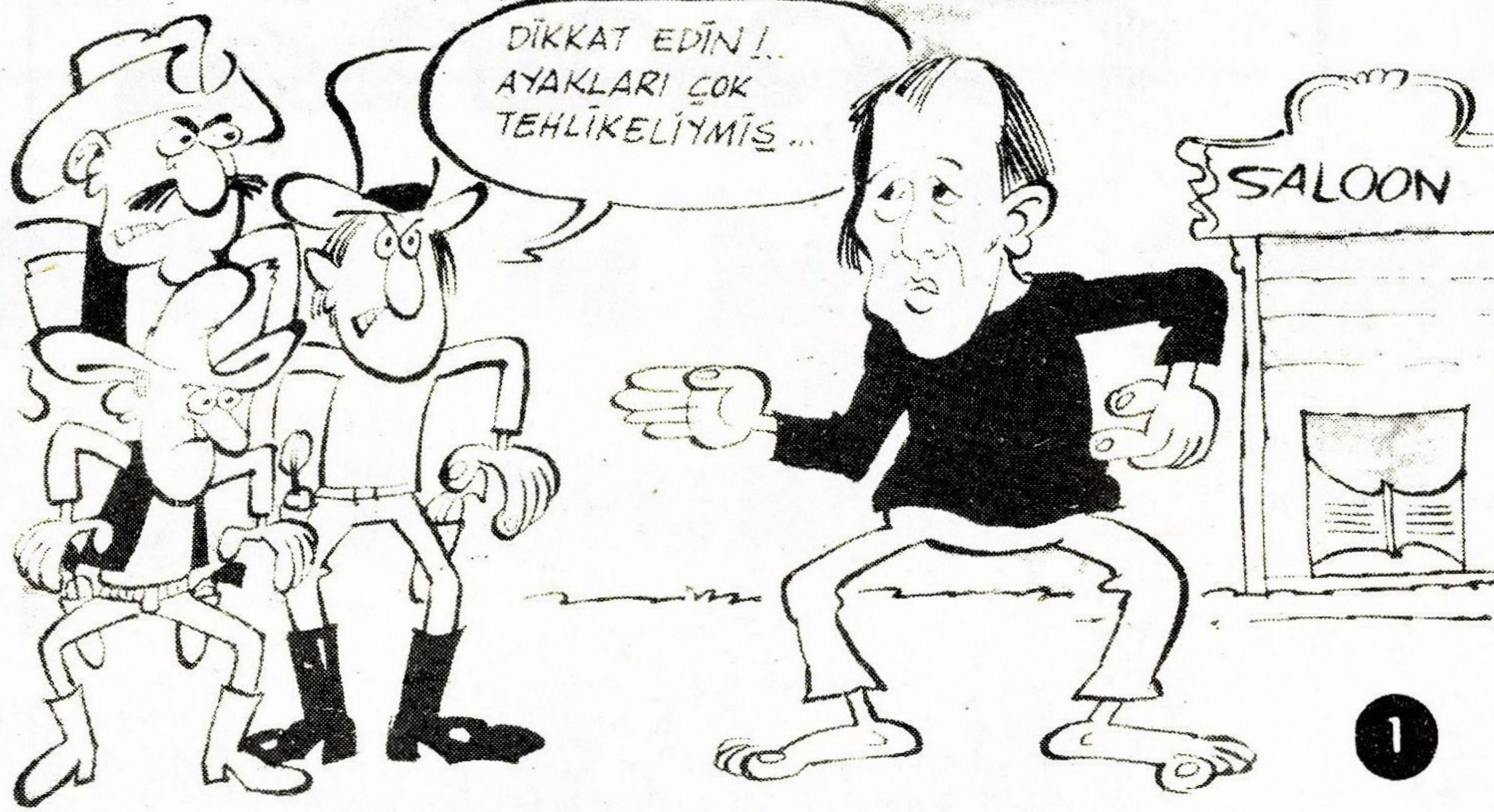
Daha, fol yok, yumurta yokken, geleceği böyle esmer sis perdelerinin ardında görmek, doğru mudur acaba?

Belki değil; fakat malımız da meydanda.

Çankaya'nın sesinden, yalnız kalbinin isteğini dile getiren vatandaşa kadar "Bir de CHP'yi dene" telkinlerine tıkanan kulaklar, elbet yarın, en iyi niyetli öğütler karşısında bile sağırlaşacaktır... Kendi çıplak kellesinin doğrultusuna gitmekten başka marifet bilmeyen anut kaptanın da gemisini, baştan kara olmaktan hiç bir güç kurtaramayacaktır.

Ne dersiniz? Hakkım yok mu, bugünden yarınların kaygısına düşmeye.

Kung-Fu'cu Kâni, olur mu yani?..

Bizim hayatımız koalisyon...

Çizen: Öznur KALENDER

KARMA ortaklık" diye adlandırabileceğimiz koalisyon, değişen seçim yasa-sıyla adını ülkemize attı. Fakat, bizdeki politikayı sevmemiş olmalı ki, ülke sathına yayılarak, günlük yaşamımıza renk kattı. Geçim sıkıntısı nedeniyle dört ayrı bak-kala birden veresiye hesabı açtıran yurttaş, aslında bir koalisyon kurmanın yollarını arıyordu. Uç ayrı erkeği birden idare eden genç

kız, birinin arabası, birinin katı, diğerinin de yatı olduğu için, ister istemez koalisyon yapmak zorunda kalıyordu. Önündeki hastanın derdini bir türlü anlayamayan doktor, "Dahiliyecisi, hariciyecisi ve asabiyeciden oluşan bir koalisyon tarafından, konsültasyon yapılması..." kararına varıyordu. Çağ değişti. N'apalım? Oldu olacak, her alanda ortak sayısını artırmaya bakalım!

Hükümet diye diye, ekmek oldu kurabiye...

Yazan:
Hikmet
Feridun ES

DUMANI üstünde, taze bir dedikodu.. Kuveytli iki zengin Şeyh, yazı geçirmek üzere Türkiye'ye gelmiş.. İstanbul'da, Yeniköy'de, kelepirci bir yalı bulmuş.. Mevsimliği sadece ve sadece 600.000 liracık..

Şeyhler, iki ay kalacaklar.. Gündeliği, topu topu 10.000 liraya geliyor.. Bir şey değil.. Lâfı mı olur? Hemen kiralamışlar..

Kırmızı Mercedes arabayla gelip geçerken, bir dükkânın önünde yol tıkanmış. Kuveytli-lerden biri, vitrinini süzdükten sonra arkadaşına:

- El kurabiye! demiş. Yani kurabiye demek ister Şeyh efendi!

Öteki vitrine bakmış, itiraz etmiş:

- La Vallahi (Vallahi değil.. Hâzâ El pügaçe (Bu poğaçadır)!

Birinci Kuveytli dayatmış:

- El kurabiye!

- İkinci Şeyh, direktmiş:

- El pügaçe!

İkisi de keçi gibi inatçı.. Sa-

dakor entarilerini savura savura, yok "El kurabiye!" idi, yok "El pügaçe!" idi, derken nerede ise birbirlerini hançerleyecekler. Nihayet kırmızı Mercedes'ten fırlayıp, dükkâna dalmışlar, vitrini göstererek sormuşlar:

- El kurabiye? El pügaçe yaa Hajiii?

Dükkâncı gülmüş, vitrindeki düğme kadar uzak şeyleri göstererek, üç dilden cevap vermiş:

- Ne poğaç, ne kurabiye ya-hu? Ekmek onlar, ekmek! Türk ekmeği (Türkçe), Turkish bread (İngilizce) Habus-i Turkî (Arapça)!

Şeyh efendiler, dona kalmışlar... Biri, yarım yamalak Türk-çesiyle:

- Bir lokmeeee.. Kaç pareee? 250 kuruuuuş?.. Bir lokmeeee?.. Çok pareeee!.. Havyardan pahalı lokmeeee!.. demişler.

Ve, hovarda Şeyhler, bu kadar pahalı şeyi almadan çıkmışlar..

- Şeyhlerin hakkı var.. İnsan

yorganına göre ayağını uzatma-lı.. Evet, ekmekler küçüle küçüle acıbadem kurabiyesine ben-zedi. Fiyatlar da öyle.. Aynı boy acıbadem kurabiyesi, aynı fiyata satılıyor.

Fakat, ekmekleri bu derece küçültmekle, millete ne büyük hizmet ettiğimizi biliyor musun-nuz? Düşünün bir kez.. Tek ağı-mız bu: Sevgili ekmek.. Ek-mek çarpsın diye yeminlerimize giren aziz gıda..Hele taze, piş-kin ve kar beyaz olursa.. Nefis ekmek kokusunu koklaya kokla-ya, içimize sindire sindire, ya-van da yeriz.. Bugün 250 kuruş verip çarşıdan aldığımız minik ekmeği kesmek zahmetinden de kurtulduk artık. O kadar küçük ki, isterseniz de kesemezsiniz.

Acaba ekmekleri biraz daha küçültüp, şöyle aspirin büyüklü-ğünde haplar şeklinde, selefona kapatmak, kutulara koymak mümkün değil mi? Hiç el değ-medem.. Del selofonu, yahut ek-meği! Siz rahat, biz rahat...

Istanbul

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

ISTANBUL'da yaşayanlar, İstanbul'dan yakınmakta-dırlar. Bu nedenle de bayağı üzgün ve öfkeli bir tavır takınmaktadırlar. İstanbul'un toplumsal bir bataklığa dö-nüştüğü doğrudur. Trafik, pisliği, lağımı, susuzluğu, yolsuzluğu, serkeşliği, yabaniliği, ilkeliliği, kazığı, hoyrat-lığı, düzensizliğiyle İstanbul, kolektif bir beyinsel anemi örneği olmaktadır. Bu yaz açan gönlümün pembe gülü de artık yavaş yavaş solmaktadır...

Peki, suç kimin arkadaşlar, elimizde kalan ne, sorarım sana anne?

Genel helâya girince, göze çarpan manzaradan kenef kullanma konusunda henüz yeteri kadar gelişme göster-memiş olduğumuz sezilmiyor mu? Büyük bir uygarlığın temsilcileri olduğumuz için, keneflerin durumu karşısında soylu ruhumuz azıcık ezilmiyor mu?

Arkadaşlar, söyleyin biz yolda doğru dürüst yürümesini biliyor muyuz? Tanrı'dan biraz daha fosfor ve proteinle aklımızı akıl etmesini diliyor muyuz? Altında mı üstünde midir cenneti âlâ, ya Rab, bu ne halet, bu ne hoş abu havadır. O senin yediğin uskumru, isgara değil, tavadır!

İstanbul niye böyle, neden Viyana'ya, Roma'ya benze-miyor? Zülfiye'nin bekâreti üstünde dedikodu çıktığından beri, Rüştü'yle gezemiyor. Bizler hüsnü Hûda kadar seven, gönlü temiz adamlarız. Ne sanıldığı gibi ısırgan otu, ne de birbirimizi yiyen yamyamlarız. Ama biz sertiz. Direk gibi sözlüyoruz, mertiz. Yani mertiz ve sertiz. Kendi başımıza, kendimiz dertiz. Yelelerinden tutup tarih denen arslanı, diyelim hep beraber sahibin Türk'ü tanı... Tanımazsa, yakarız, kışına tekmemizi çıkarız. O nedenle tarih denen arslan bizi tanır. Biz olmasak, tarihin de olmayacağına inanır.

İstanbul bunun en güzel örneğidir. İstanbul neden böyle? Çünkü biz onu tarihsel yerine oturtmaya çalışıyo-ruz. Bacaklarından tutup, tepetaklak tarihin içine sarkıti-yoruz.

ARKADAŞLAR, kenefleri temiz turalım. Sonra yaban-cılar bize ne der? Bir de birbirimize kibar davranalım. Lütfen'li, teşekkür ederim'li konuşalım arkadaşlar. Şimdi senin sülâleni sinkef ederim diye konuşursak, sonra ya-bancılar bize ne der? Biz, kendimizin iyi yönlerini göster-memizi bilmiyoruz arkadaşlar. İstanbul'daki çöplükler iyi yönlerimizden değildir. Sonra birbirimizle çok fazla dalaşı-yoruz. Sokakta çatık kaşla omuzları dalgalandırarak dola-şıyoruz. Oysa biz hödük değiliz, dangalak da değiliz. Sadece kentte araba kullanmasını pek bilmiyoruz. Bir de hep asık surat dolaşıp, gülmüyoruz. Biraz da galiba gere-ğinden fazla bıçak ve hatta tabanca taşıyoruz.. Bir de azıcık birbirimizin yaşamını ezerek yaşıyoruz. Sonra da İstanbul neden böyle diye çenemizi kaşıyoruz. Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın? Gömelim gel seni tarihe desem sığmazsın. İstanbul'un neden böyle oldu-ğunu derinliğine araştırmamalıyız. Belediye'ye çatalım, ol-sun bitsin. Çatalım Belediye'ye arkadaşlar, bitsin gitsin. Belediye nerede, susuz kalmış derede, git gel beş saat Gerede.

BİZİM İstanbul neden koktu arkadaşlar? Uygarlığı-mızı kanıtlamalıyız arkadaşlar. Bu cennet vatan bi-zim. Ona iyi bakmazsak, sonra yabancılar ne der? Biz aslında tümünden de kafasız değiliz. Yaratıcı ve yücelmeye dönük atılımların içindeyiz. Dalgalar kabardı mı, ya Hint'-de, ya Çin'deyiz.

İstanbul'u kurtarmalıyız. Kenefleri temiz turalım. Her yere çöp atmıyalım ve işemeyelim. Birbirimize sövmeye-lim. Arabaları efendi gibi sürelim. Yüksel ki yerin bu yer değildir, cihana gelmek hüner değildir. Destur. Kandıra'lı sen de dur! İstanbul yaşamalıdır. Biz de yaşamalıyız. İstanbul'u artık hiç sevmiyorum diyemeyiz. Boğaz köprüsü inci gerdanlık. Başın dönüp Çağaloğlu'nda kendini kaybet-tinse, git Bitpazarı'nda bul...

Yaşa varol İstanbul!

AYAK YOLU

Yazan: Kandemir KONDUK

Çizen: Ragıp DERİN

BU İŞİ
DURDURAMAZSINIZ
ÇATINIZI
ECOCAM'LA
KAPLATINIZ.

SAHİBİ: MC HOLDİNG
PROJE MİMARİ: Süleyman Sömürel
CİNS: Yığma
RUHSAT TARİHİ: 21. Temmuz. 1977

YAPIYI TEMELSİZ, ÇATIYI EMELSİZ ÇATANLARIN GAZETESİ

Enişterler, bacanaklar, dayılar katıldı..

Hükümetin çatısı besmeleyle çatıldı ...

ÇATI USTANIZ SORULARINIZI CEVAPLIYOR

Erzurum'dan
Hasan Yönsüz soru-
yor: "Çatiya başla-
nırken, işe, Doğu'-
dan mı başlanmalı,
Batı'dan mı?"

Sen işine devam
et oğlum.. Hallet-
miş Doğu-Batı, işte
kuruldu çatı!

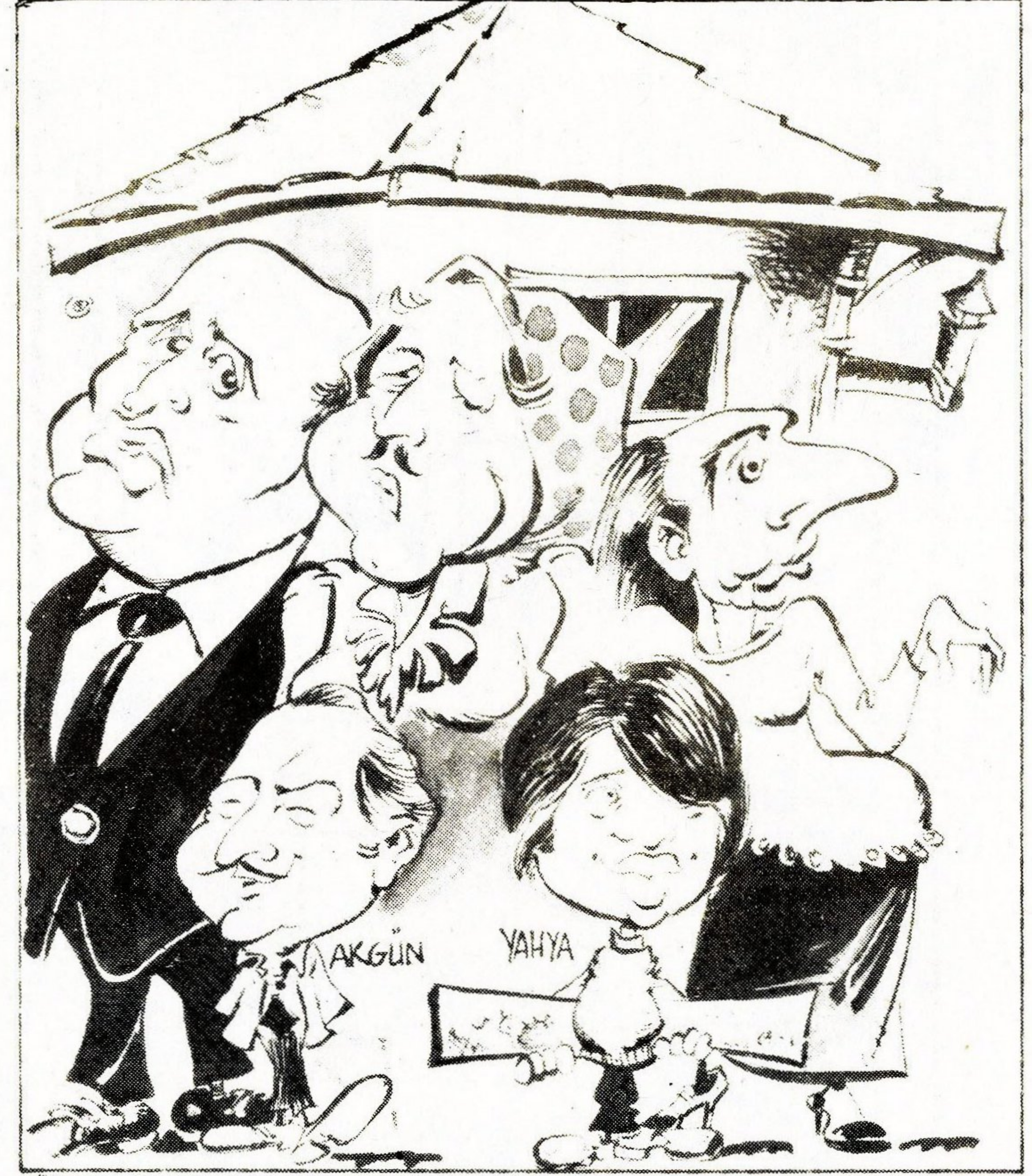
İstanbul'dan Ali
Kondu soruyor:
"Temel nasıl atı-
lır?"

Atanına göre de-
ğişir. Örneğin, te-
meli atan Erbakan
ise, bir mala harç alır
senin temel sittin
sene atıldığı gibi
kalır.

Y AĞIŞLAR başla-
madan çatının örtül-
mesini isteyen ihale sa-
hiplerinin ısrarı ile bir ara-
ya gelen müteahhit firma
TÜZERDE'nin yöneticileri
enişterlerle, dayıların kiş-
sel çabasıyla kendi arala-
rındaki sorunları tatlıya
bağlamışlar, çatıyı örtmek
için gereken keresteyi
Orman Bakanlığı'ndan
sağlamışlardır. Bir kütük-
le 28 parça keresteden
oluşan çatı malzemesinin
teslimiyle, adı geçen fir-
ma bütün gece çalışmak
zorunda kalmış, bu ne-
denle tamamlandığı iddia
edilen yapı, "Gecekonu
Kabine" adını almıştır.
Bakanlık müfettişlerinin
denetiminden sonra kabu-

lünün kesinleşeceğine
inandıklarını söyleyen TÜ-
ZERDE ilgilileri, bunun
ardından duvarların örüle-
ceğini, Şubat başlarında
temel atılışının cümle
alem tarafından görülece-
ğini açıklamışlardır.

Çalışmalardan umulan
sonucun alınması halinde
inşaatçılıkta uygulanan
temelden çatıya çıkma dö-
nemi sona erecek, dünya
çatıdan temele inilen yeni
yönteme önem verecektir.

"Kardeş, yeğen, enişte, dayı... Başladı ikinci balayı!"

Süleyman Kalfa ikinci balayını yaşıyor..

Ü LKEMİZİN için-
de bulunduğu
konut sorununa el
atan ve çok sayıda
yaptığı 35 metre kare-

lik lüks daireleri, 500
bin liraya satarak, kira
evinden kurtardıklarını
icralık yapan Süley-
man kalfa, ailede, ko-
rumakla yükümlü ol-
duklarını yanına alarak
çıktığı Akdeniz gezi-
sinde ikinci balayını
yaşıyor. Bodrum'u na-

sıl bulduğunu sordu-
ğumuz kalfa, şu yanıtı
verdi: "Eyi olmasına
eyi, ama, çatı kadar
havadar değil"

Günlerini bol bol
uyumakla geçiren kal-
fa arada bir kalk-
makta, birtakım he-
saplar yapmaktadır.

AYIN KARİKATÜRÜ

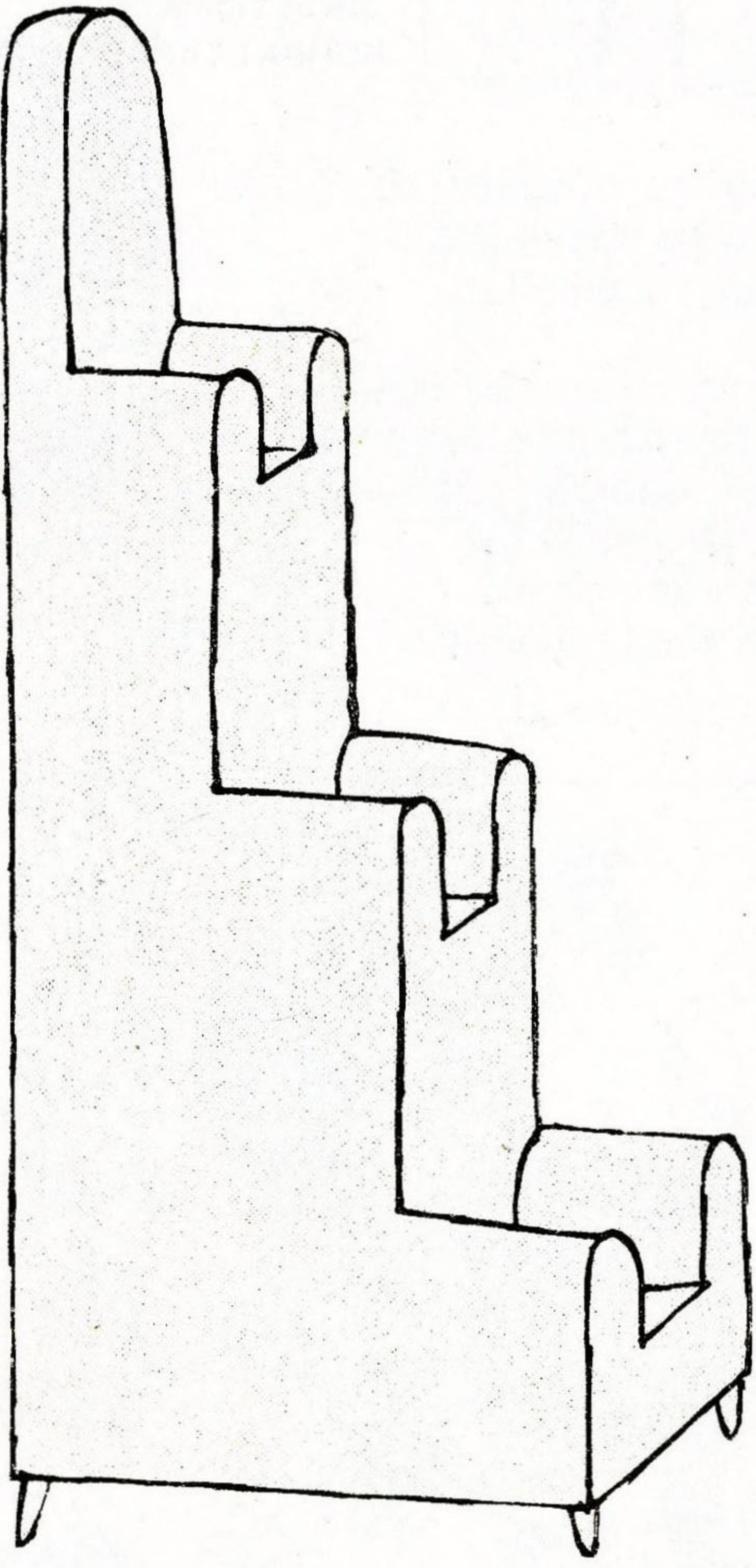

Kereste fiyatları artıyor

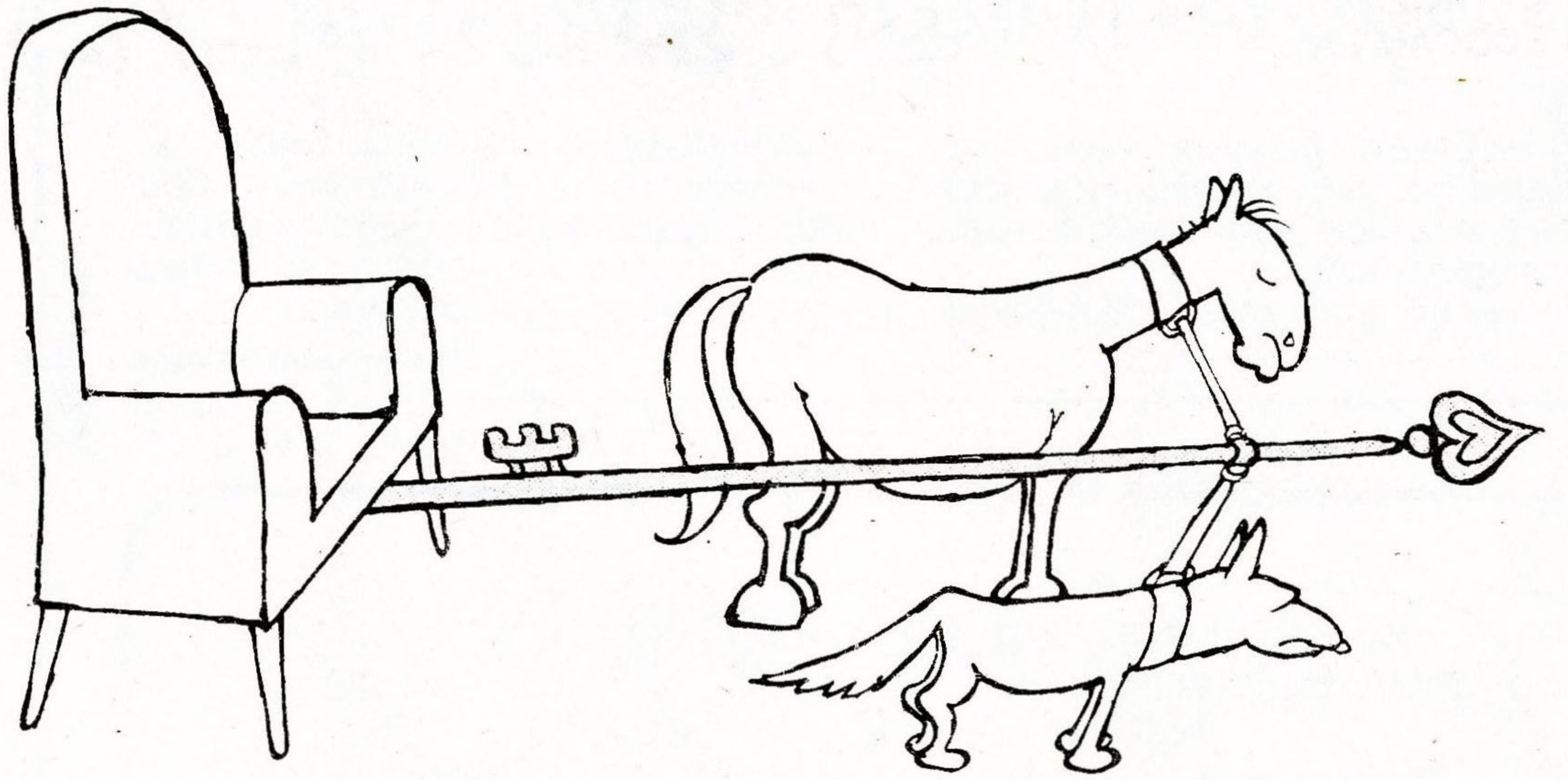
B AZI cins kütüklerin
önemli yerlerde kullanı-
lmasıyla değer kazanan kereste
karaborsaya düşerken, fiyatın-
da önemli oranda artışlar ol-
muş, ustası tarafından. "Her
şeye burnunu sokma ulan ke-
restel!" diye terslenen bir çırak,
ortadan kaybolmuştur.

Bazı Emniyet görevlileri
her "kereste" denenin gerçek-
ten kereste sanılmamasını,
başkentteki duruma bakarak,
her kerestenin çatı kurmakta
gerekli olduğu söylentilerine
kanılmamasını, halktan önemle
rica etmişlerdir.

İKTİDAR KOLTUĞU

**HAFTANIN
POLİTİKASI'Nı**

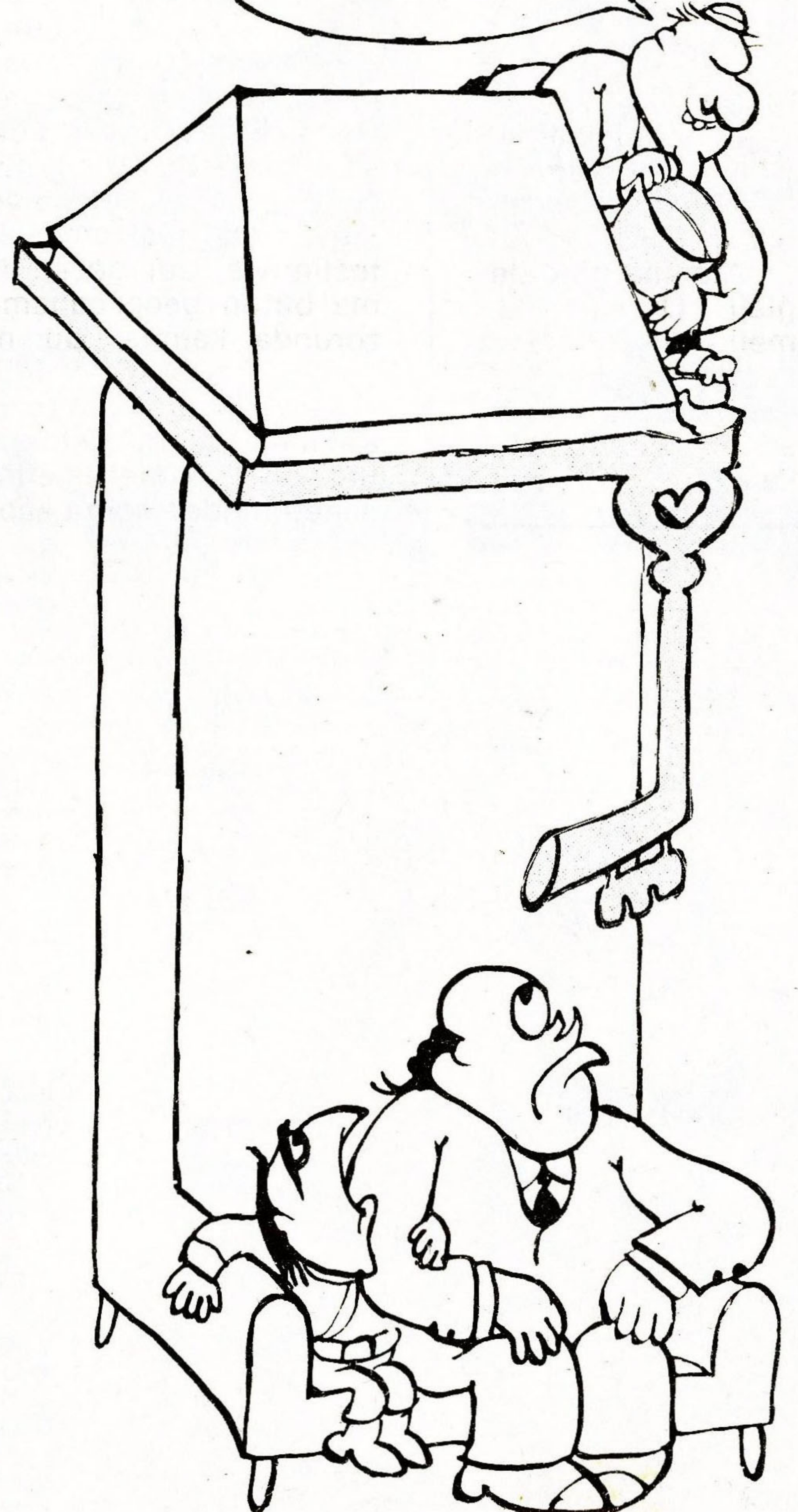
ben de
fırçaladım

NEHAR
TÜBÜK

YERLİ PUSULA

ÇATI SENDEN..
OLUKLAR BENDEN..
FAZLA SES ÇIKARMAYIN
SU KOYVERİRİM HA?!

Solistler geçidi

HÜKÜMET çatısının kurulması üzerine, MC partileri tarafından başkentte verilen halka açık konser, epeyce ilgi topladı.

Önceki dönemin bazı ünlü bakanla-

rından oluşan saz heyetinin koltuk tak-
siminden sonra sahneye çıkan Öcü
Kızlar, üç sestem üç ayrı şarkıyı söyler-
ken, küsüşüp darıldıkları yolundaki
söylentileri de yalanlıyorlardı.

Yazan: Vedat SAYGEL

DEMİREL

Ne o bensiz edebilir
Ne temelli gidebilir
Bol bol inat edebilir

Üç başlı bir gövdeyiz biz
Yine aynı evdeyiz biz
Ayrılısak da beraberiz.

El edersin, hem naz eder
Hem sitem hem niyaz eder
Sanırsın sahiden gider
Ortaklığı kurarız biz
Ecevit'e sorarız biz
Dünya ahret beraberiz.

Artık gölge de parayla

Yazan: Mine ASOVA

Çizen: Sunder DAG

Ne o? Çok şaşırmış gibisiniz bu işe. Allah allah! Bedava olacak diildi ya kardışım. Hayalî ihracatın vergi iadesi aldığı bir ülkede, turfanda gölge bedava mı verilir adama? Bastır parayı düşünme derin, otur serin serin.

Bir ağaç gölgesi altmış kaat. Sudan ucuz valla. Öyle ya, deniz suyu bi yüzlüğe, havuz suyu iki yüzlüğe patlıyor. Üstelik fakir fukaraya da ekmek parası çıktı. Kanını satacağına gölgeni sat, yan gel yat!

Gözlerimiz yakında bazı ilanlara alışıacak: "Özgölge Sanayi.. Toptan ve perakende satışlarımız pazarlıksızdır. Müşteri daima haklıdır" gibi.

Şişmanlar da sonunda tombulluklarının faydasını görecek galiba. İri gölge, iyi para. Boyunlarına da, "Enayiler velinimetimizdir," tabelasını ihmal etmezler herhalde.

Amaa.. Fazla uzun süreceğini sanmayın bu zenaatin. Gölge sanayinde rekabeti olanaksız fiyatlarla, üreticiden tüketiciye aracısız satışlarımız başladı çünkü. Bastır 250 kuruşu al bir Çarşaf, ört üstüne, yat sere serpe. Hem gölgesinden yararlanır, hem de okuyup adam olur, gülmesini öğrenirsiniz, fena mı?

ERBAKAN

Maksadım birazcık yine naz yapmaktı
Birkaç fazla bakan, AP'den kapmaktı
Bize oldu olan, Küsüştük hiç yoktan
Seni bilmem ama ben pişmanım çoktan.

Dileyeyim özür, istiyorsan senden
Sadakat bahsinde kuşku duyma benden
Artık oldu olan, kenetlendik çoktan
Akgün ile Yahya kurtulur hiç yoktan.

TÜRKEŞ

Yanağında benleri var
Boyu değil enleri var
Meşin gibi tenleri var
Üç güzeller üç güzeller.

Kurumları parsellerler
Ne umulmaz haltlar yerler
Demokrasi falan derler
Üç güzeller üç güzeller.

İstedik mi atarız biz
Her ayağa yatarız biz
Onu buna katarız biz
Üç güzeller üç güzeller.

Yabancı gençler, Türkiye'den ayrılırken neler söylüyor

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

ÜLKE turizmine katkıda bulunmak amacıyla harekete geçen ÇARŞAF ekibi sınır çıkış kapılarını sardı, tatillerini ülkemizde geçiren turistlerin polis yönetimiyle ifadelelerini aldı. Birçoğunun görüş değiştirmesi için zaman zaman falaka kullanmak zorunda bile kaldı!

Nancy Marsh adındaki sarışın dilbere sorduk: "Yeşilköy hava limanını beğendiniz mi?"

Uzun uzun güldü: "Böyle bir hava limanını başka yerde

kazara görseydim hani, İstanbul'a gelir miydim yani?"

Bir kumrala yaklaştık: "Yurtdışında salgın hastalıklar ele alınarak aleyhimize bol bol propaganda yapılıyor. Burada koleraya rastladınız mı?"

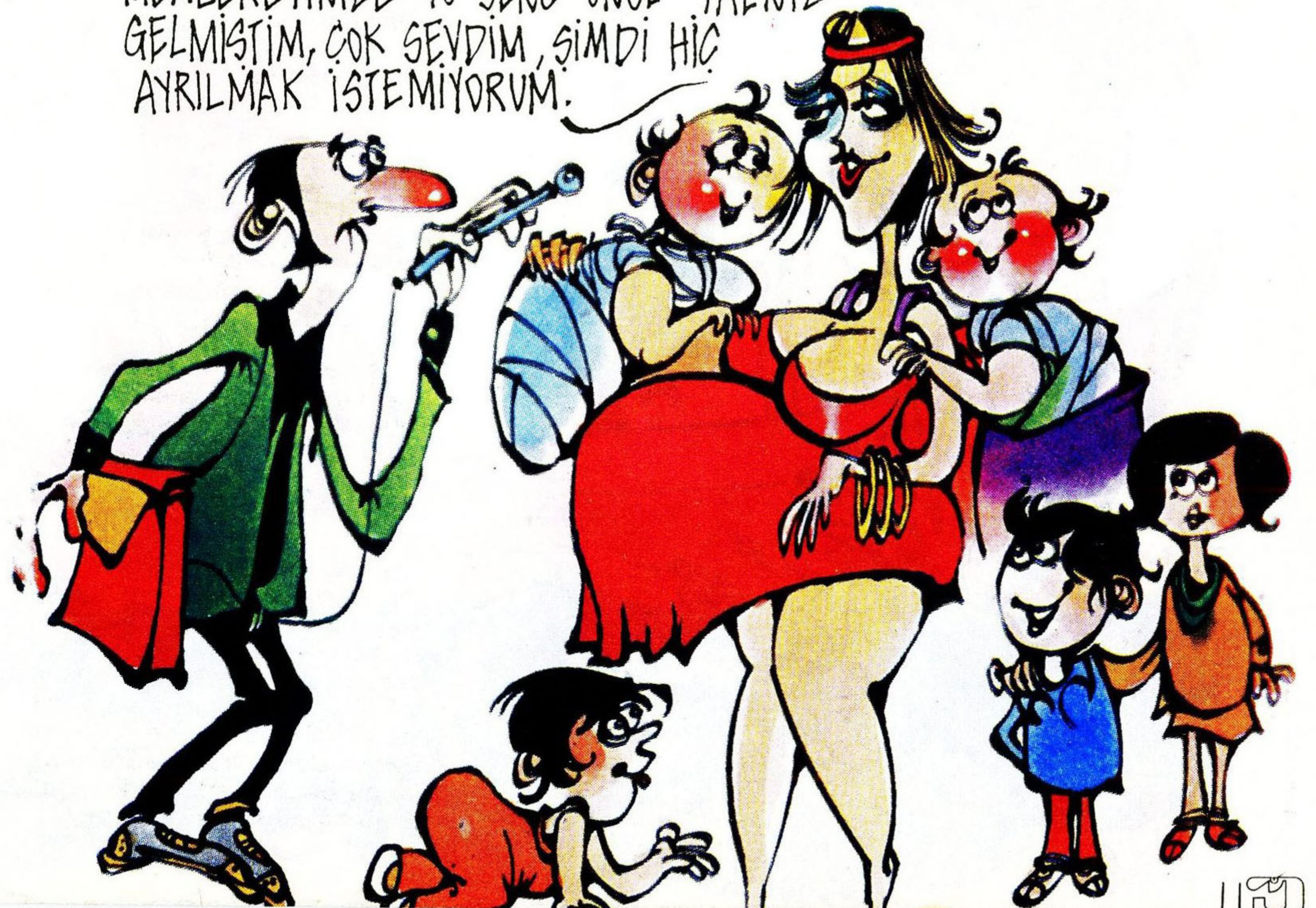
Yanıtı çarpıcı oldu: "Anladığım kadarıyla adını ettiğiniz mikroba ant içirmişsiniz.. Hepsini TC. vatandaşlığına geçirmişsiniz. Bu nedenle bir ayırım yapamadık."

Bir esmer ise şunları söyle-

di: "Trafığınız felâket, tuvaletleriniz rezalet! Yurdunuza gelen turistlerin hali ise tek kelimayla sefalet! Gittiğim her yer de gördüklerimin methini yapacağım. Ben tövbe ettim, ama tüm dostlarımı göndermeye bakacağım. Yeryüzünde kaç kişiye nasip olur tüm ke-pazelikleri bir arada görmek?"

Çabamızın semeresini almak için, bakanlık gibi biz de turizm patlamasını görme umuduyla şimdi gelecek yılı sabırsızlıkla bekliyoruz.

MEMLEKETİNİZE 10 SENE ÖNCE YALNIZ GELMİŞTİM, ÇOK SEVĐİM, ŞİMDİ HİÇ AYRILMAK İSTEMİYORUM.

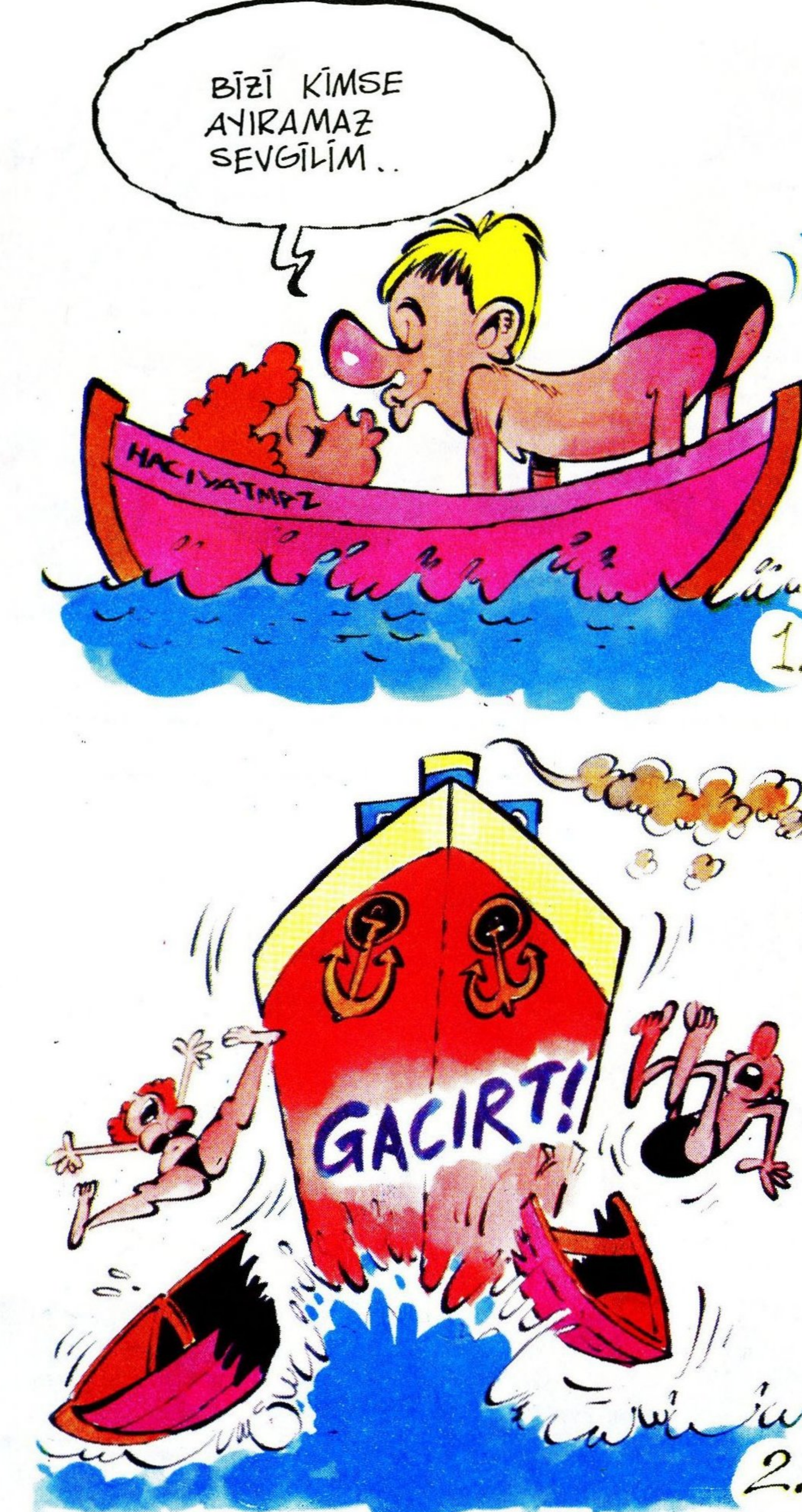
Haftanın Çarşaf'layanı

Bülent Ecevit

Bülbülün çektiği çile dilindendir,
Bülent'in yediği kazık, Sülü'nün elindendir
İktidar bir gül olsa, dolansa,
Koklayan hep Bülent, koparan Süleyman'dır.

İşler çatalaştı derken, kuruldu çatı
Erbakan jokey, bindiği AP'nin atı
Türkeş'in kısmetine düştü bir teras katı
E.C.O. musluk bile konsa, kurtarmaz artık bu inşaatı.

MINE ASOVA

Sandalda ask

İşleri yolunda, flörtü kolunda.. Meraklı bakışlar kaynaşıyor sağında solunda. Çaresiz, kimseyi huylandırmadan kalabalığı geçecek, sevgiliyle başbaşa kalmak için kentin en kuytu köşesini seçecek. Fakat öyle bir yer nerde?.. Üzülme delikanlı.. İnersin sahile, iyi bir sandal seçersin.. Birkaç mil açıkta kendinden geçersin!

Çizen: Sinan GÜRDAĞCIK

Yufka yürekli KING-KONG

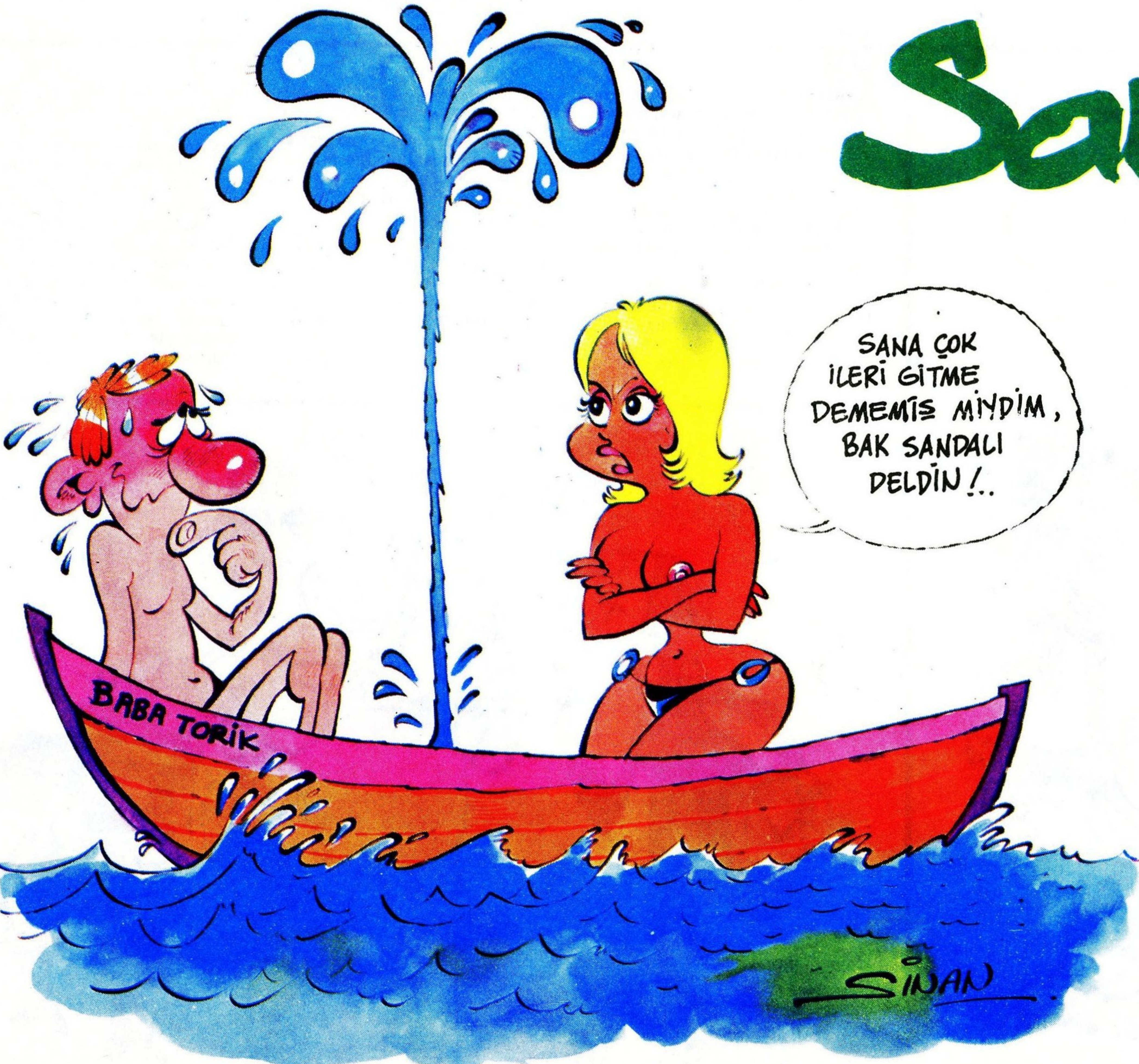
POLİTİKA dünyamızın sevimli King Kong'u ne demiş? "Ben, hem sert cevap veriyorum, hem de üzülüyorum," demiş.

Cık, cık, cık! Şu laftaki zerafete, şu laftaki letafete, şu laftaki reza.. pardon insaniyete bakın! Akıllı adamdır şu bizim King Kong, canım! Halkın kalbine giden yolun gazetecilerin midesinden geçtiğine hükmetmiş ve de bir yemek düzenlemiş ki.. Hımm! Tam ağza layık. Yalnız şu: "Hem sert çıkıyor, hem de üzülüyorum" lafı, bize "Hem ağlarım, hem giderim" sözünü hatırlattı. Einstein'dan mı araklamış acaba?

Bir de, yemekte portakal suyu içmiş. Oysa biz, King Kongları muzsever bilirdik.. Eee, buğların başı bu denli yufka yürekli olursa, encekleri de daha bir puf börekli olur tabii.

Bıçağı, yemek yemekten gayri her işte kullanan bazı hünerli eller, öksüz kardeşlerine, karısına ve bebesine bakıcam diye imanı gevreyen bir üniversite asistanını, delikli kevgire çevirirler örneğin. Sırf, bu dünyada daha fazla eza cefa çekmesin diye, pır aşkına yapiverirler bu sevabı. Ya da, durakta otobüs beklemesine üzülüp, gözyaşları içinde hıçkırarak vuruverirler bir öğrenciyi. Ondan sonra da kimseye yaranamazlar. Ama ne demiş Sezar abimiz? "İylilik yap denize at, alık bilmezse polis bilir!"

Yalnız anlayamadığımız bişi var, bütün bu sevaplarda. Bunca yufka yürekli ve dirayetli insancıklar yetiştiren bu memleket, niye batıyor acaba?

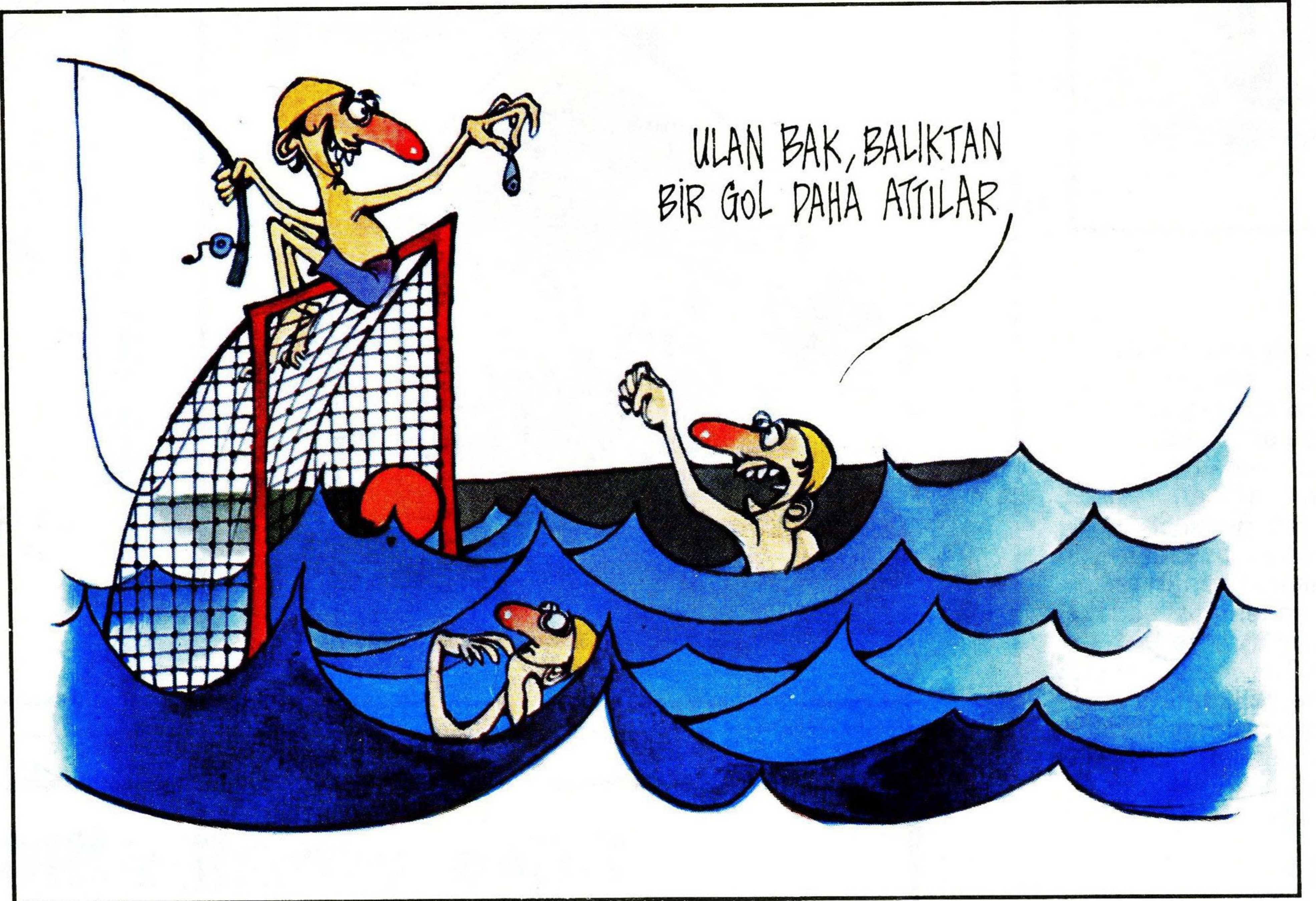

Bir spor dalı
SU TOPU

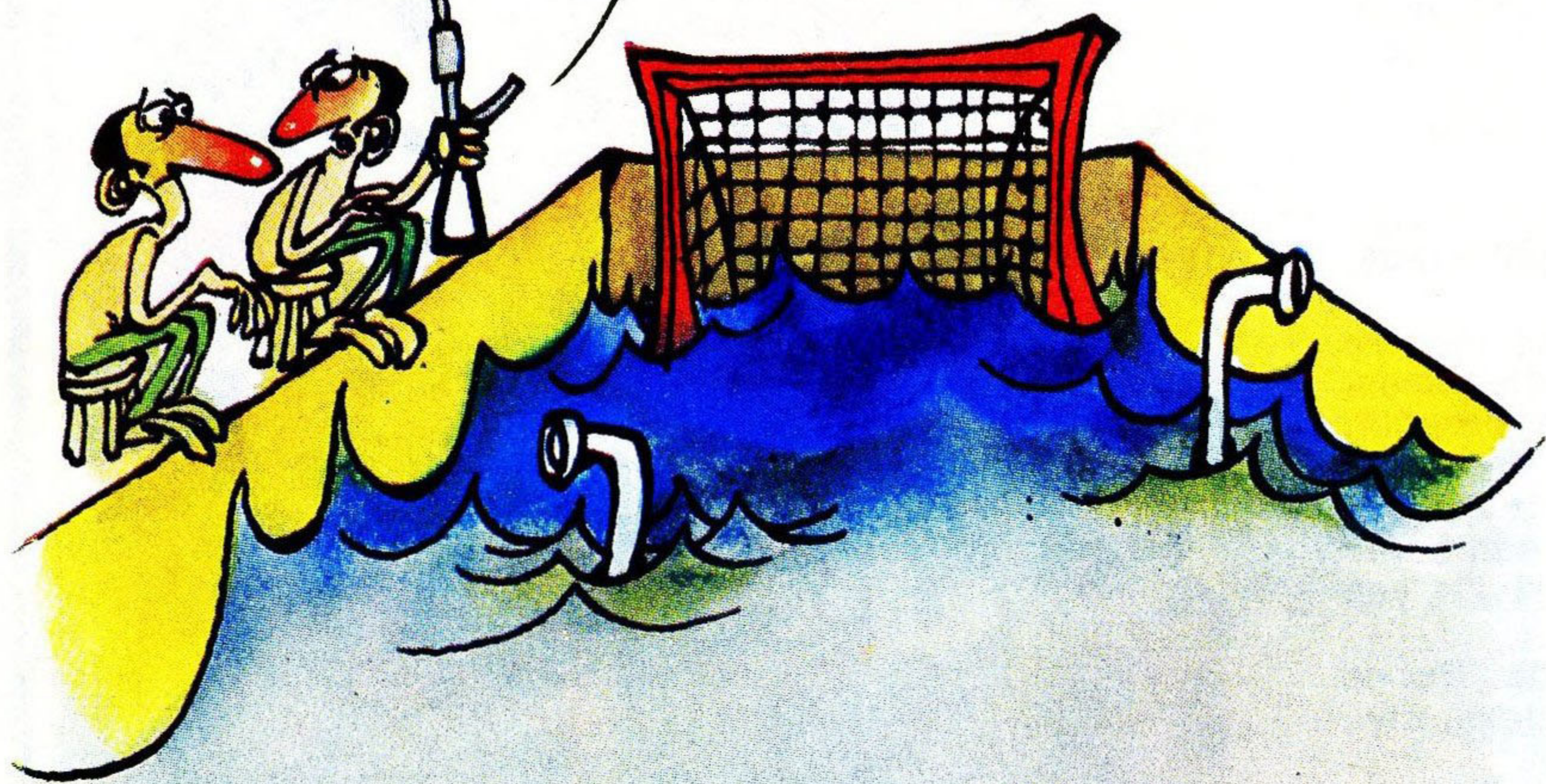
Çizen:
Mahmut
KARATOPRAK

Sahası
dolar selle,
penaltısı
çekilir elle

2.YARIDA TAARRUZA GECECEKLER DEMİŞTİM
BAK GELDİLER !..

HAYIR BU KADAR SUYLA
SUTOPU MACI YAPILAMAZ !..

Mahmut Karatoprak

Çarşaf DOLUSU KAHKAHA

ADAM yeni tanıştığı genç kıza ilanı aşk ediyordu:

- "Ben ne Apollo gibi yakışıklı bir gencim, ne de Karun gibi zenginim... Fakat seni seviyor ve yine de evlenme teklif ediyorum.

- Kabul edersem, arkadaşlarınla tanıştırır mısın?

- Hangi arkadaşlarımı kastediyorsun?

- Apollo ile Karun'u canım!..

AMELİYATA başlamak için herşey hazır. Neşteri kavrayıp, hastanın üstüne eğilen doktor, hemşireye emretti:

- Alkol!..

Hasta güçlükle gözlerini araladı:

- "Ah, çok teşekkür ederim doktor... Biraz da buz lütfen..."

ÜNLÜ araştırmacı, kadın, erkek ve altın konusundaki konferansına

başlarken, ön sıralarda bir ses duyuldu:

- Kuzum, altının konunuzla ne ilgisi var?

- Anlatayım, dedi araştırmacı. Altın, ateşle erir, kadın altınla erir, erkek ise yalnız ve yalnız kadınla erir!

ÜNLÜ sanatçılara ait plâkların ön ve arka yüzlerini ardarda çalmayı plânlayan program yapımcı, ilk şarkıdan sonra ikinci parçayı şöyle takdim etti:

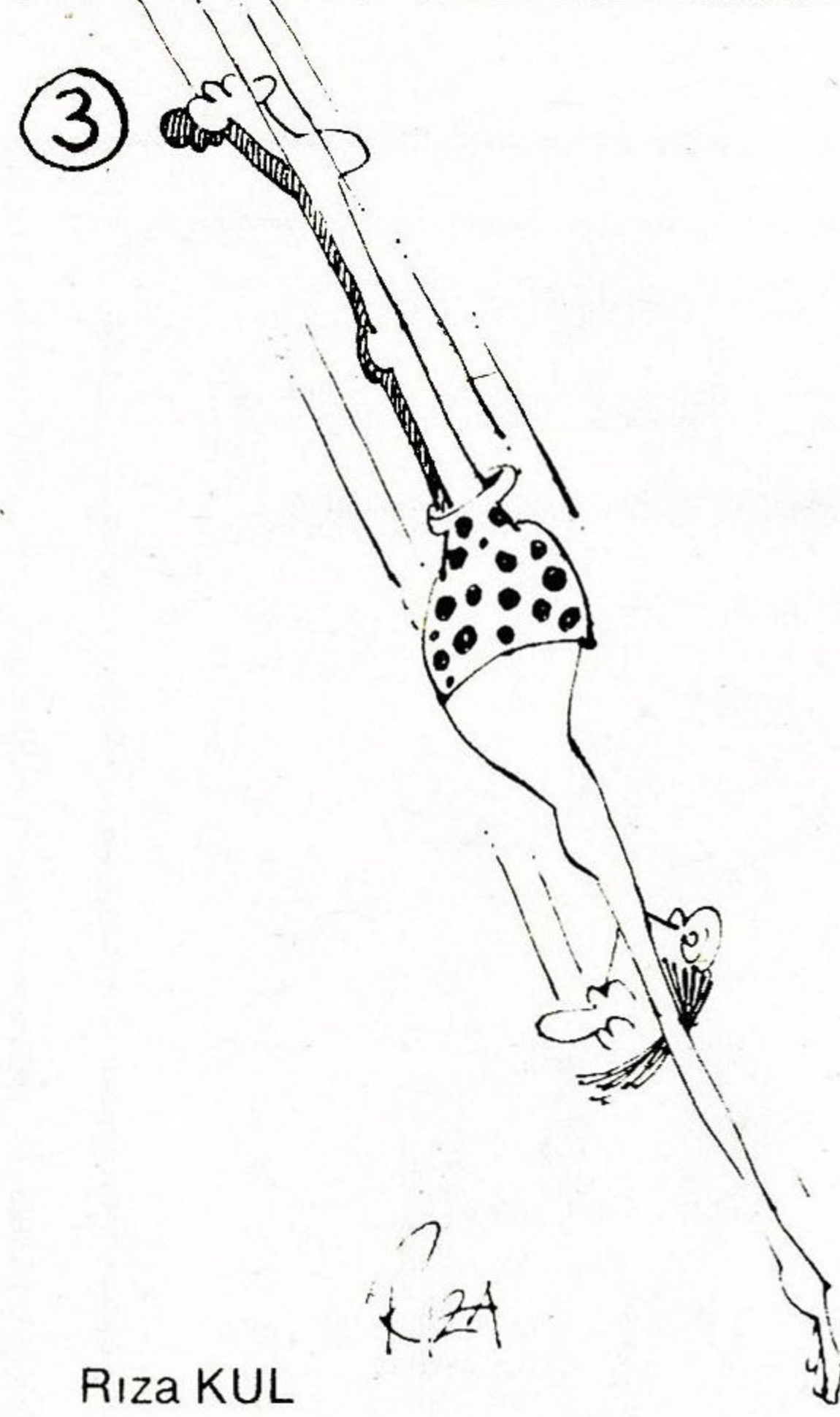
-Eşsiz sanatçı Güler Güzelses'in ön tarafından sonra, arkasını sunuyoruz!...

PATRON
BU ADAM BİR SÜRÜ
"YEMEK YEDI ŞİMDİ DE
PARAM OLMADIĞI İÇİN Bİ
DE DAYAK YİYECEĞİM,"
DİYOR

İsmail COŞKUN

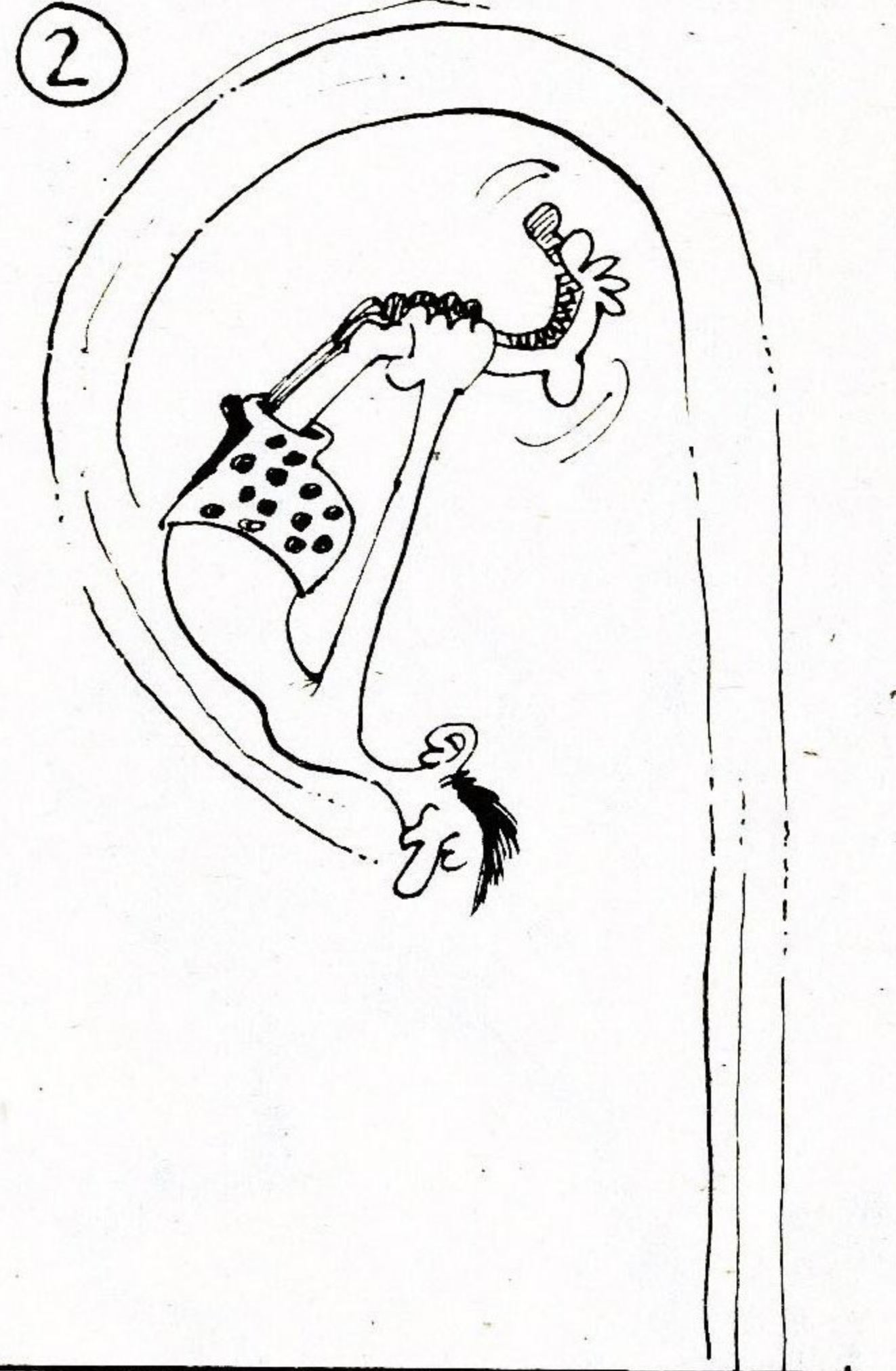

3

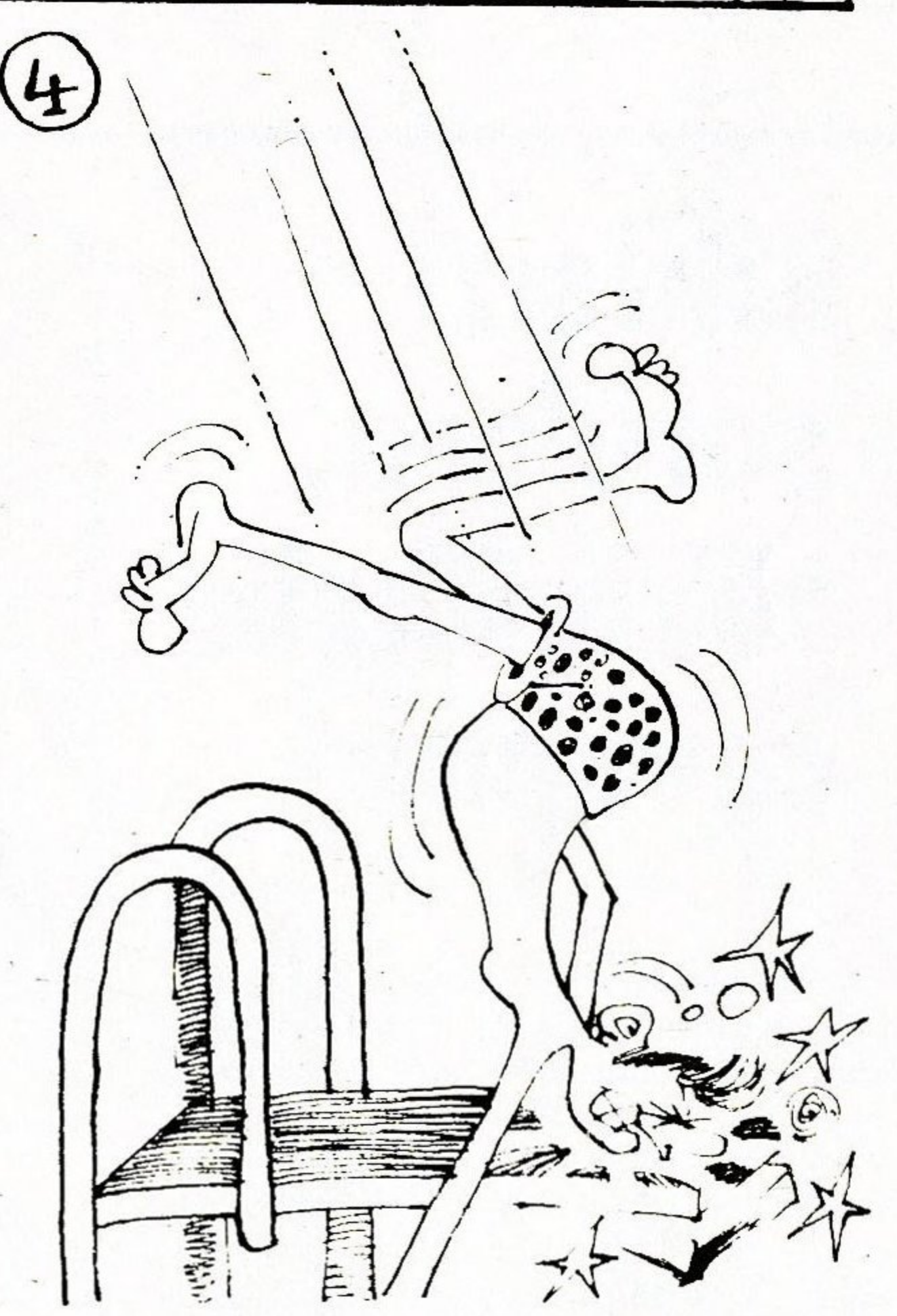

Rıza KUL

2

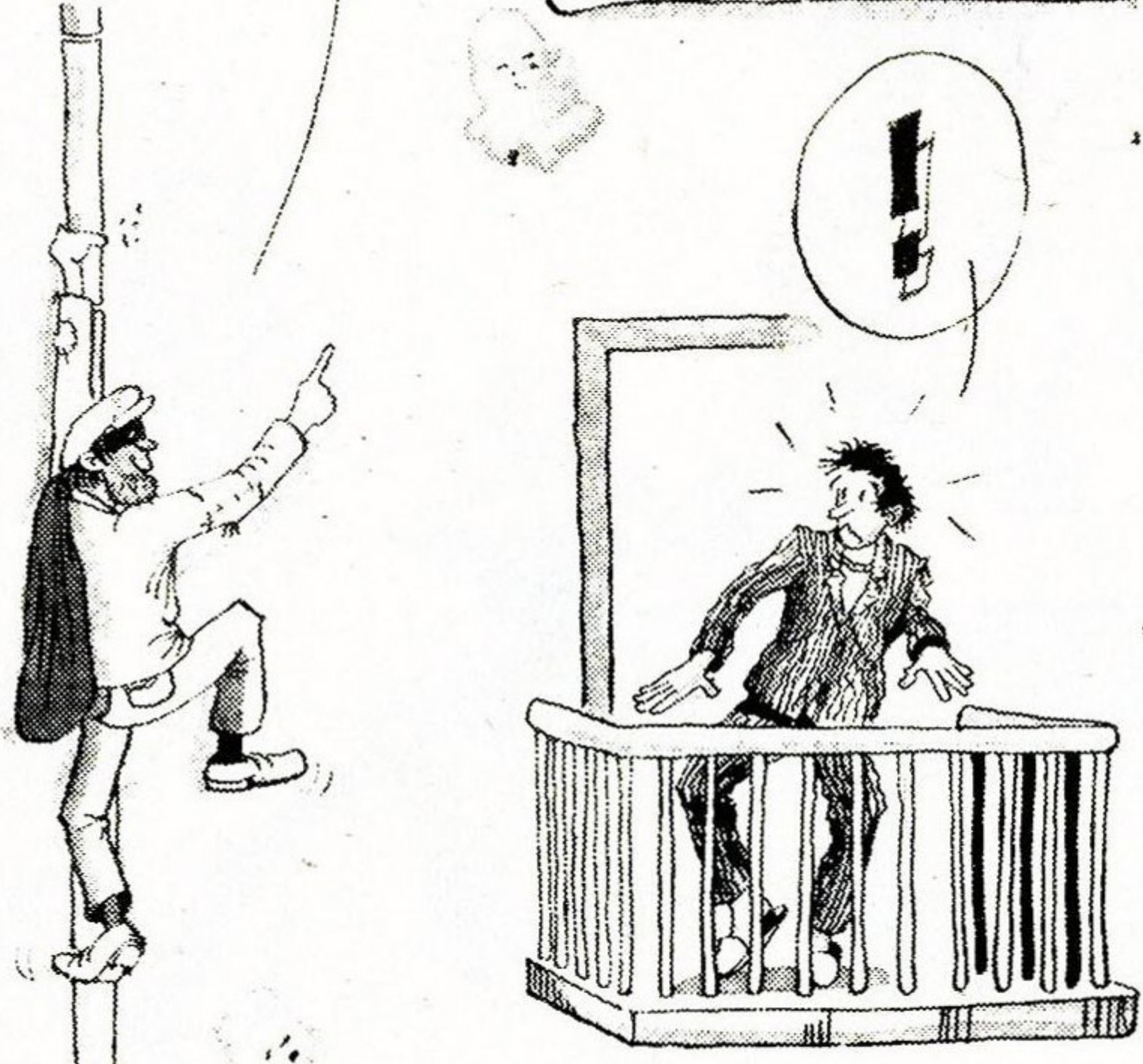

4

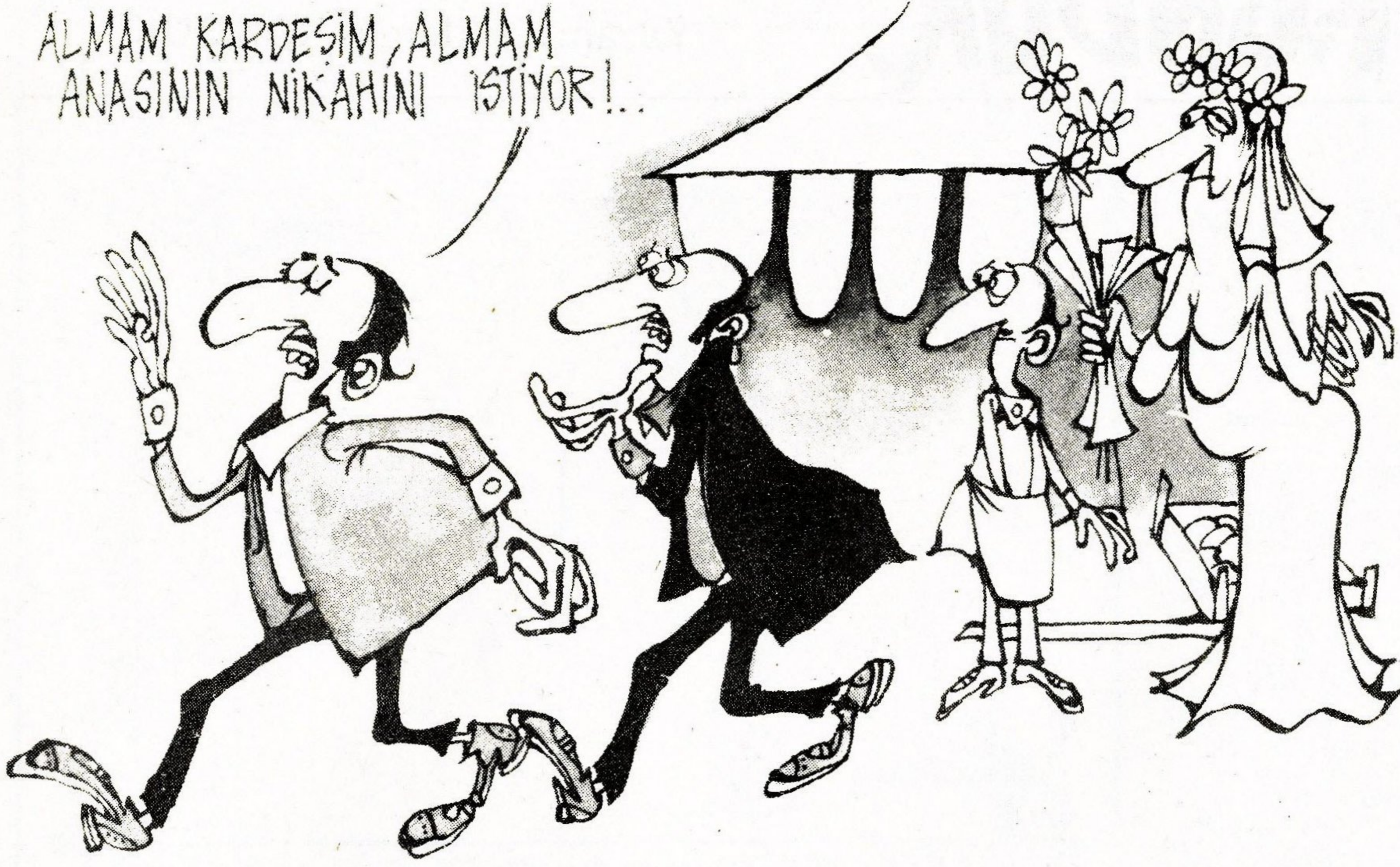
KIZMAYIN
CANIM,
ÜST KATA
ÇIKIYORDUM.

Candan VERER

Sinan GÜRDAĞCIK

ALMAM KARDESİM, ALMAM
ANASININ NİKAHINI İSTİYOR!...

Her yiğidin, bir pazarlık yapış şekli vardır...

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

A DAMIN alacağı, bildiğimiz cinsten basbayağı bir pazarlık. Fakat en azından yarım saat sürer karşılıklı pazarlık!

Neden dersiniz, pazarlık un-suru daha hamurumuz yoğurulurken mayamıza katılır.. Üreticisi, tüketicisi usta bir pazarlıkçı olmadığından, birinin pazarlığı, bir başkasınıninkine uymaz. Kimi karşısındakinin ses tonundan alınır, kimi anasına sövülse duymaz! Bazıları, dilediği malı

saticıdan söke söke alır. Bazıları fiyat verdiğine bin pişman olup, canını kurtarmak zorunda kalır!

Haa.. Bir de siyasi pazarlıklar vardır ki, bunlara akıl, sır ermez. Örneğin MSP'li Battal'a göre, İslâm'da pazarlık farz değil, sünnettir. Demirel'e göre, ne kadar zarar etsen, pazarlık yine de nimettir. Gizli kapılar ardında buluşulur, üç aşağı, beş yukarı bakanlık sayısında nasıl olsa uyulur.

Kılıfsız sorulara, tükürüksüz cevaplar

"Kılıfsız sorulara, tükürüksüz cevaplar" oyunumuza katılacak ÇARŞAF okurları arasında balonu en saçma sözlerle dolduracak 2 kişi, birer yıllık ÇARŞAF aboneliği kazanacak. üç hafta sonra ÇARŞAF'ta yayımlanacaktır. Bu hafta yeni bir oyun sunuyoruz. Gördüğünüz gibi cevap bizim tarafımızdan doldurulmuş, bir kare de boş bırakılmıştır. Oyuna uygun "saçma" cevabı siz de bu kareye yazıp "ÇARŞAF Tükürüksüz Cevap Oyunu 31, Molla Fenari Sokak No. 30-32 Cağaloğlu-İstanbul" adresine göndereceksiniz...

28. "Tükürüksüz Cevap Oyunu"nda bir yıllık abone kazanan okuyucularımız

Hayır! Geçende bir film seyretmiştim, onun taksitini yatıracam!

Yunus ŞAFAK
Tonya Caddesinde
Demirci Hasan Şafak
eliyle Vakıfkebir-
TRABZON

Hayır! Yüce Divana gidiyorum!

Metin YURTSEVER
Vakıflar Bankası'nda
Zeki Yurtsever eliyle
BİNGÖL

Hayır! Ben turist rehberiyim, Şurdaki otelde çok konforlu

Hayır! Bizim evde elektrikler kesildiği için bu lâmbanın altında bekliyorum. Karanlıktan

BUNU SİZ DOLDURUN

ONA BUNA DOKUNDUK

Yazan: Kandemir KONDUK

Ucuz Giyim Fuarı'nda annesini kaybetti

Annesi jorjetlere bakarken elini bırakan Ayşe isimli bir kız çocuğu, bir anda kendini kalabalığın içinde bulmuş ve kaybolmuştur. Çocuğu gören varsa lütfen danışmaya haber versin. Resimde, çocuğu değil de annesini ağlarken görüyorsunuz. (Haa.. Ben de, çocuk bu sanmıştım..) (FOTO: ÇUŞUNUZ)

Resmî ifrazlı, kamışlı sazlı, cici timsahlı...

GÖL KENARINDA ARSALAR

UYGUN fiyat, ödemede kolaylık, boğulmada rahatlık..

Pendik'e 30, Sapanca'ya 130, Kenya'ya 300 km. uzaklıkta Afrika'nın göbeğindeki bataklıkta şահane arsalar.

Ayrıca her arsa alana yılan, çıyan, hipopotam ve timsah bedava.

Not: Pazar dahil hergün Uganda'nın

güneyindeki Bokaba-üana kasabasından saat başı otobüsümüz vardır.

Gezin, görün, sağ kalırsanız dönün..

**YAMYAM ARSA
OFİSİ - Ümraniye**

Bir takım dolmuşçulara

BELEDİYE otobüslerinin grevi sırasında bilfiil ve amme yararına, minibüslerin İstanbul şehrine yaptığı hizmeti, fark ettiniz mi?..

Yoksa, yine dolmuşçu olduğunuz halde, DOLMUŞ DURAĞINA girip, TAKSİ diye park ettiniz mi?

Bana, pek eski havanız kalmadı gibi geliyor.. Bu da, minibüsler şehre dalırsa, vatandaşın rahat edeceğini gösteriyor!.. Sözüm "Bir takım kendini bilmezler.. Ekspres tarife de istemez, yolver minibüsee!...

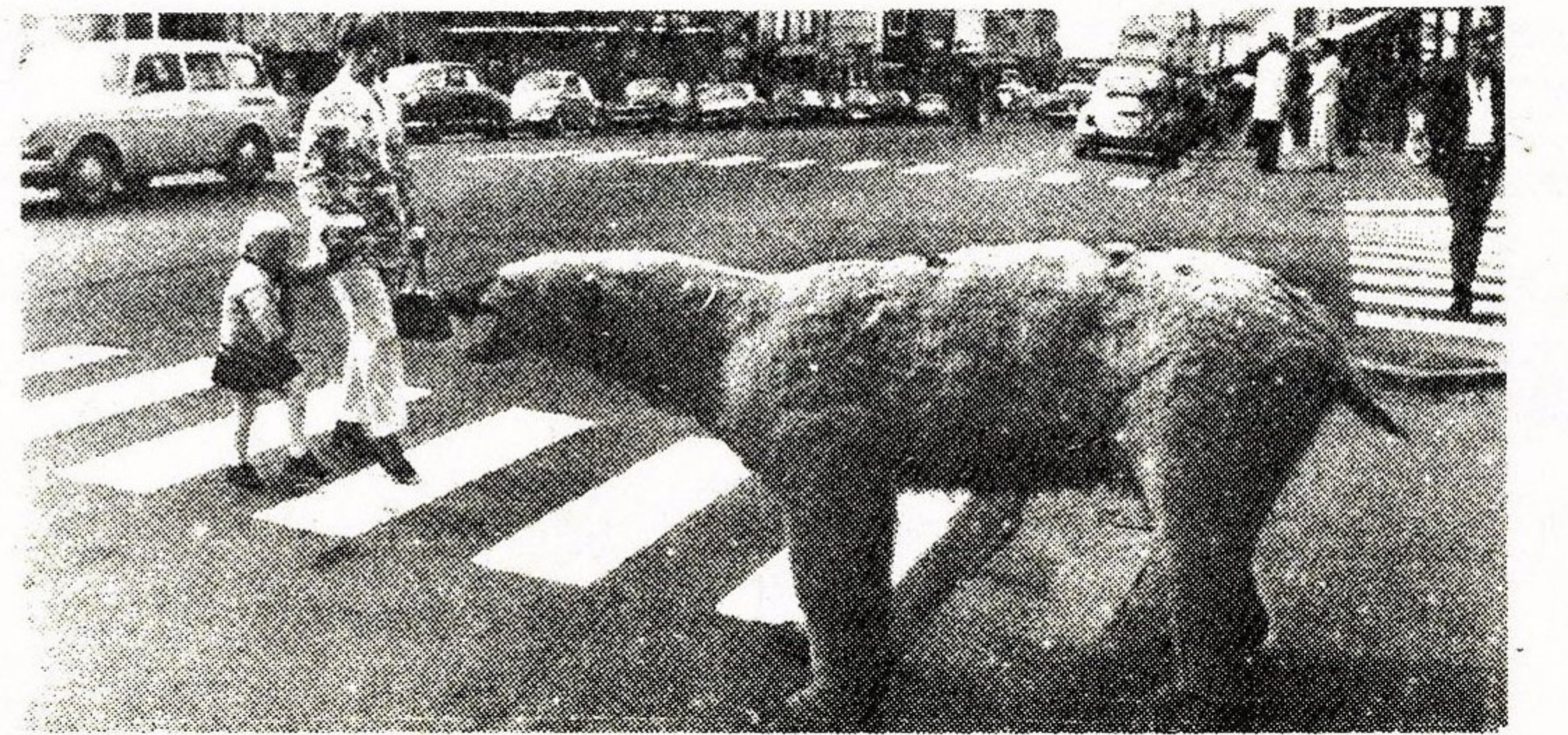
DİSTRİBÜTÖR REMZİ

KOALİSYON FİLM Karaoğlan'a rağmen sunar

"Bir Araya Geleceğiz"

"Birimizin üstünde yok, birimizin altı açık.. Rejisor desen, bizden kaçık!.. Ama, olsun.. Yeter ki koltuk dolsun!.." diyenler ve seyirciyi kaşar-ekmek gibi yiyenler... Pek yakında YURT SINEMASI'nda..

Kırmızı yanarken, ayı gibi geçiyorlar

TRAFIK lambasına bakan, kuralları takan yok. Resimde yeşil ışığın yanmasını kaldırırda bekleyen bir insanı ve ışık, mışık iplemeyen ayı ve yavrusunu görüyorsunuz. (FOTO: YALAN MI?)

İLK kez otuz yedi yıl önce görmüştüm onu. İlkokulu bitirip, altıncı sınıfa girmenin sevinçli ve tedirgin acemiliği içindeydik. Kısa pantolonlarımızı za rağmen, kendimizi büyümüş hissediyorduk. Yumurtasını çatlatmaya uğraşan civcivler gibi kadından kızdan konuşma havaları atmaya çalışıyorduk. Arkadaşların daha irice olanları, sigara içip fötr şapka giymeye başlamışlardı. Ama liseyi bitirmek için önümüzde daha yedi uzun yıl vardı.

Türkçe hocası Esat Mahmut Karakurt'tu. Kıt notlu ve sert olduğunu duymuştuk. Romancı olduğunu da biliyorduk, ama neler yazdığını bilmiyorduk.

Altıncı sınıfın ilk Türkçe dersinde tanıdık onu. Uzun boyu esmer yüzü arkaya doğru taranmış siyah dalgalı saçları ve kocaman kara gözlükleriyle sınıfa girmiş, hiç konuşmadan, beş aşağı beş yukarı, sıraların önünde volta atıp durmuştu. Sırtında gri bir krovaze elbise vardı.

O yaşlarda siir yazıp sağa sola gönderdiğim, ama henüz hiç birini de basılı olarak görmediğim için ünlü romançıya imrenerek bakıyordum. Ve üç dört yıl önce Akşam'da yayınlanırken evde merakla izlenen "Dağları bekleyen kız" ı onun yazmış olduğunu bilmiyordum.

Sınıfın sessizliği içindeki volta sona erdi, Esat Mahmut kürsüye çıktı. Kendinden güvenli ama içi sıkılan bir durumu vardı. Gözlüklerini çıkardı, gözlerini oğuşturdu. Sonra tekrar taktı koca güneş gözlüklerini.

-Yoklama yapıldı mı? dedi.

-Yapıldı efendim.

Sınıf defterini imzaladı.

Herkes bir tahrir defteri alacak. Bir de Okuma kitabı..

Sonra yine bir sessizlik.

-Hey sen oradaki şapşal surat ne konuşuyorsun yanında kiyle?..

Herkes arkaya dönüp baktı. O anda arkadaşlardan birinin adı Şapşal Surat olarak damgalanıp kalıyordu.

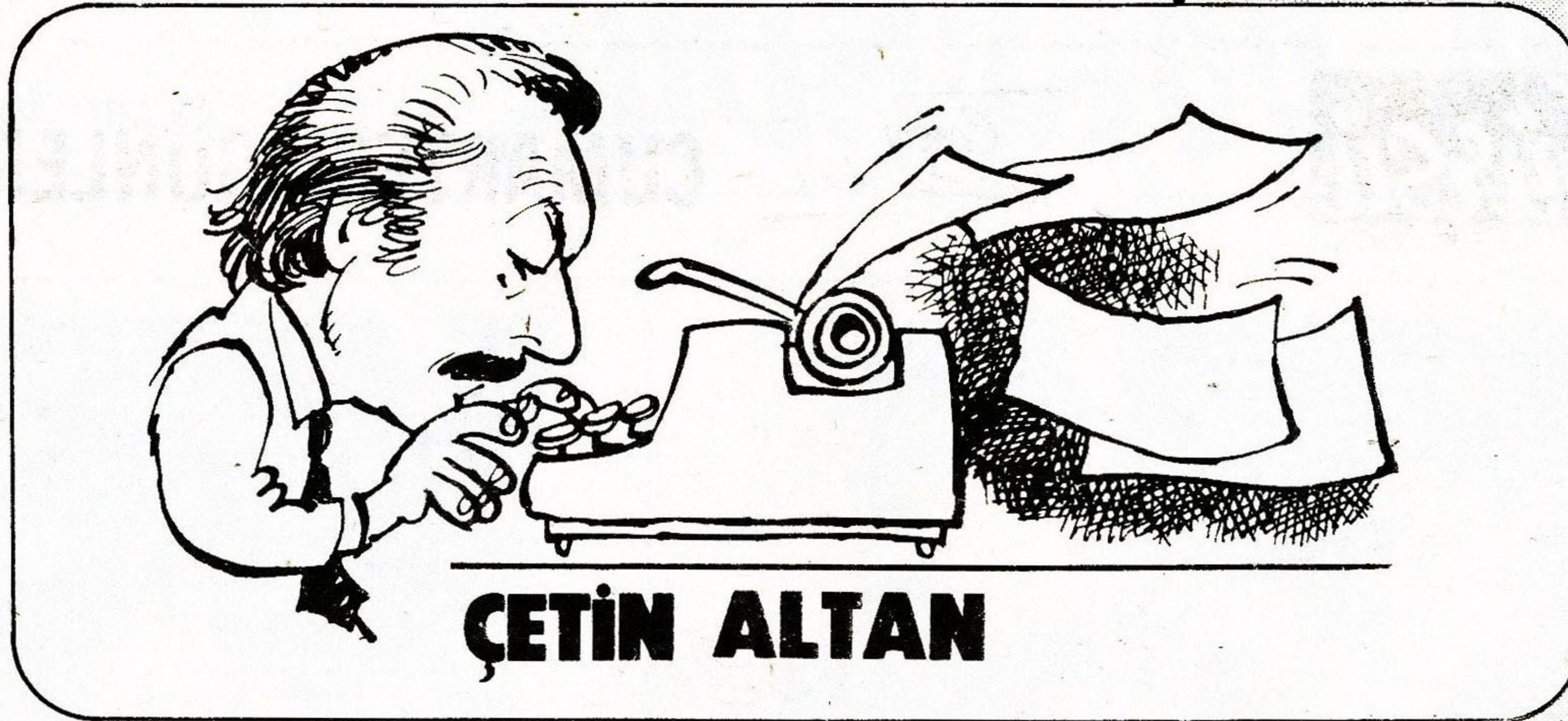
-Katiyyen gürültü istemem derste..Okuma kitabı olan var mı içinizde?

Üç beş parmak kalktı. Kalkan parmaklar arasında benimki de vardı.

Kara gözlükler sınıfı taradı, benim üstümde durdu:

-Kalk sen oku bakayım..

Ayağa kalkıp okumaya başladım. Serde şairlik olduğu için okumam oldukça düzgündü.

Esat Mahmut Karakurt

Ayrıca kitapların alındığı gün kaşla göz arasında baştan sona okumuştum, Okuma Kitabını.. Bütün düşlerim, hırslarım, azmim, özlemim, yazarlık üstüneydi. Yazarlara kim olurlarsa olsunlar, Tanrı katının mucize insanları olarak bakıyordum. yapayalnız geçmiş bir çocukluğun büyüğü tutkusunu da aşan astigmat bir saplantısıydı bu. Yazar olmak demek her şey olmak demekti.

Yazar olarak ilk yüzünü gördüğüm insan da Esat Mahmut'tu. O hafta hemen Kadın Severse'yi alıp okudum Arkasından Son Gece'yi..

-Esat Mahmut büyük yazar canım diye arkadaşlara bilgiçlik taslıyordum.

Onlar ise Karakurt'un kıt numaralarıyla otoriter tutumundan hoşlanmadıkları için:

-Haydi yahu bok büyük yazar!.. Onun yazdığını babam da yazar diyorlardı!

Üç beş ders sonra tahrir ödevleri okunmaya başladı. Herkes yazdığını kürsünün yanına giderek, ayakta okuyordu. Esat Mahmut'un da elinde altı köşe sopa büyüklüğünde bir kırmızı kalem, ödevini okuyan satırlarını izliyor, çamlı mehtaplı edebiyat döktürmek isteyenlerin suratına kalemını vurarak,

-Sersem çamı mehtabı cebine koy da yazacağını doğru dürüst yaz diyordu.

Çocuklar da şaşırıyorlardı. Çünkü çaktırmadan Esat Mahmut'un romanlarından alıyorlardı o imajları..

Sonra sıra kırmızı kalemle ödevin üstüne not yazmaya geliyordu. Ve koskoca birer, koskoca ikiler sıralanıp gidiyordu. En yüksek numara beş yahut altı idi. Onu da ancak üç kişi alabiliyordu. Erol Kaya, Ali Avni ve bir de ben..

Aradan on gün ya geçti ya geçmedi, Esat Mahmut yine volta atarak başladığı Türkçe dersinde bir ara durdu, kara göz lükleriyle bana baktı.

-Hey sen Hımbıl bey dedi. Benim Aptal muavinim olacaksın.

Yani sopa büyüklüğündeki kırmızı kalemi bengötürüp getirecek, gerektiğinde defterleri ben toplayıp dağıtacak ve hasta olanların ödevlerini yüksek sesle ben okuyacaktım.

Sıfatları pek parlak olmasına rağmen bu göreve atanmamdan pek mutlu olmuştum. Karşılığında onun derslerine, elimde Karakurt'un romanlarından biriyle girmeye başladım. Aklımca onu anlayan, beğenen,

Esat Mahmut' un ölümünü öğrenince, ilk aklıma gelen şey, Babiali' de kimsenin onun hakkında pek bir şey yazmayacağı düşüncesi oldu. Adı sokak romancısına çıktığı için, ölümüne bir yazıyı bile çok görme titizliğine düşülecekti

seven bir öğrenci olduğumu kanıtlamak istiyordum.

Bir seferinde gözü elimdeki kitaba ilişti:

-Ne o elindeki Aptal Muavin? dedi.

-Hiç efendim roman.. Getir bakayım bana. Götdürdüm.

Aldı kitabı elimden:

- Siz okuyasınız diye yazmıyorum onları ben, dedi.

Sonra da kitabı kürsünün üstüne açtı, olmadık bir yerinden, sessizce okumaya başladı. Kendi kitabını ilk kez okuyormuş gibi, dalıp gitmişti..

Yedinci sınıfta da, bizim aptal muavinlik devam etti. İki yıl süresince tahrirlerden galiba bir

kez sekiz alabildim.. Karne notu da altıdan yukarı hiç bir zaman çıkmadı.

Sonra on sekiz uzun yıl geçti aradan... Büyük bir gazetede fıkra yazıyordum. Bir gün Yazı İşleri Müdürü'nün odasında karşılaştım Esat Mahmut'la. Sarmaş dolaş olduk. Gerilimli, renkleri birbirine karışmış, güm-bürtülü bir dönem yaşıyordum. Şöyle oh diyebileceğim, içimi serinletecek bir köşeden yok-sundum. Uykusuz gecelerin sinirliliğinde bazan Edirne'ye kadar araba sürüyor, sonra da sabaha karşı dönüp geliyordum. Çocukluğumu bilen bir dostla dertleşmeye ihtiyacım vardı. Karakurt'a:

- Kalk, haydi bir yerlere gidelim! dedim.

Esat Mahmut, tanıdığım yazarlar arasında yaşam zevkini hiç bir şeye feda etmemiş, pratik, zeki, ama olgun ve dostlarına vefalı bir insandı.

- Olur, dedi.

Saatler boyu Boğaz'da dolaşıp, geri döndük. Yol boyu övdü durdu beni. O kuşak yazarları sığ yahut derin, bilinçli yahut bilinçsiz, suyuna tirit yahut dirençli, ne olurlarsa olsunlar, hepsinin ortak bir yönü vardı, olgun ve incediler. Nizamettin Nazif'ten Reşat Nuri'ye kadar, hepsinde böyle kendilerine özgü bir incelikte içtenlik dikkati çek-kerdi.

Ben Meclis'e girdiğim zaman, Esat Mahmut Senatördü. Benim görüşlerime tam karşı olduğu halde kulislere beni canla başla savunduğunu duyardım.

Loş ışıklı, zil gürültülü, kah-veli çaylı ve yumuşak koltuklu Meclis salonlarında bol bol yer-lenik ederdik.

Her zaman neşeli görünürdü. Diş doktorluğundan avukatlığa, gazetecilikten hocalığa, siyaset-çilikten romancılığa kadar, do-yumlu bir hayat yaşamıştı. Gü-zel kadınlarla kolayca anlaşacak kadar pratik, çok para kazana-cak kadar fikir kalenderi, kendi-ni yiyip bitirmeyecek kadar az sanatçıydı. Onun için de, hiç pörsümeden, hep neşeli ve ke-yifli yaşadı.

Son, bir ay kadar önce bir pastahanede gördüm onu. Şa-kalı bir selâmlaşmayla hal hatır sorduk. Yetmiş beşinde olduğ-u nu hiç göstermiyordu.

Esat Mahmut'un öldüğünü öğrenince, ilk aklıma gelen şey, Babiali'de kimsenin onun hak-kında pek bir şey yazmayacağı düşüncesi oldu. Adı sokak ro-mancısına çıktığı için, ölümüne bir yazıyı bile çok görme titizli-ğine düşülecekti.

Sokak romancısıydı, ama Af-roditi' de yasaklandığı zaman mahkemede o savunmuştu:

- Dünya klasiklerini gençlere okutmıyacağız da, mahkeme duvarlarına mı asacağız? diye basbas bağırıyordu.

Ben içerdeyken de ağlayıp duran bir yakınım:

- Kuzum üzülmeysin. Neden benimle uğraşıyorlar? Çünkü o, yazarlığı ciddiye aldı. Biz işi idare ettik, demiş..

Sokak romancılığı yaftasın-dan böyle bir tevazuun doruğu-na erişecek ölçüde insancıl bir sıcaklığın adamıydı Esat Mah-mut.

O belki kalıcı bir yazar olma-dı, ama yaşamını da kahretme-di. Kalıcı olan yazarların ise yaşamını başkalarına öğütleyebil-mek için, insanın bayağı gaddar olması derekiyor.

Müşterinin cömerti

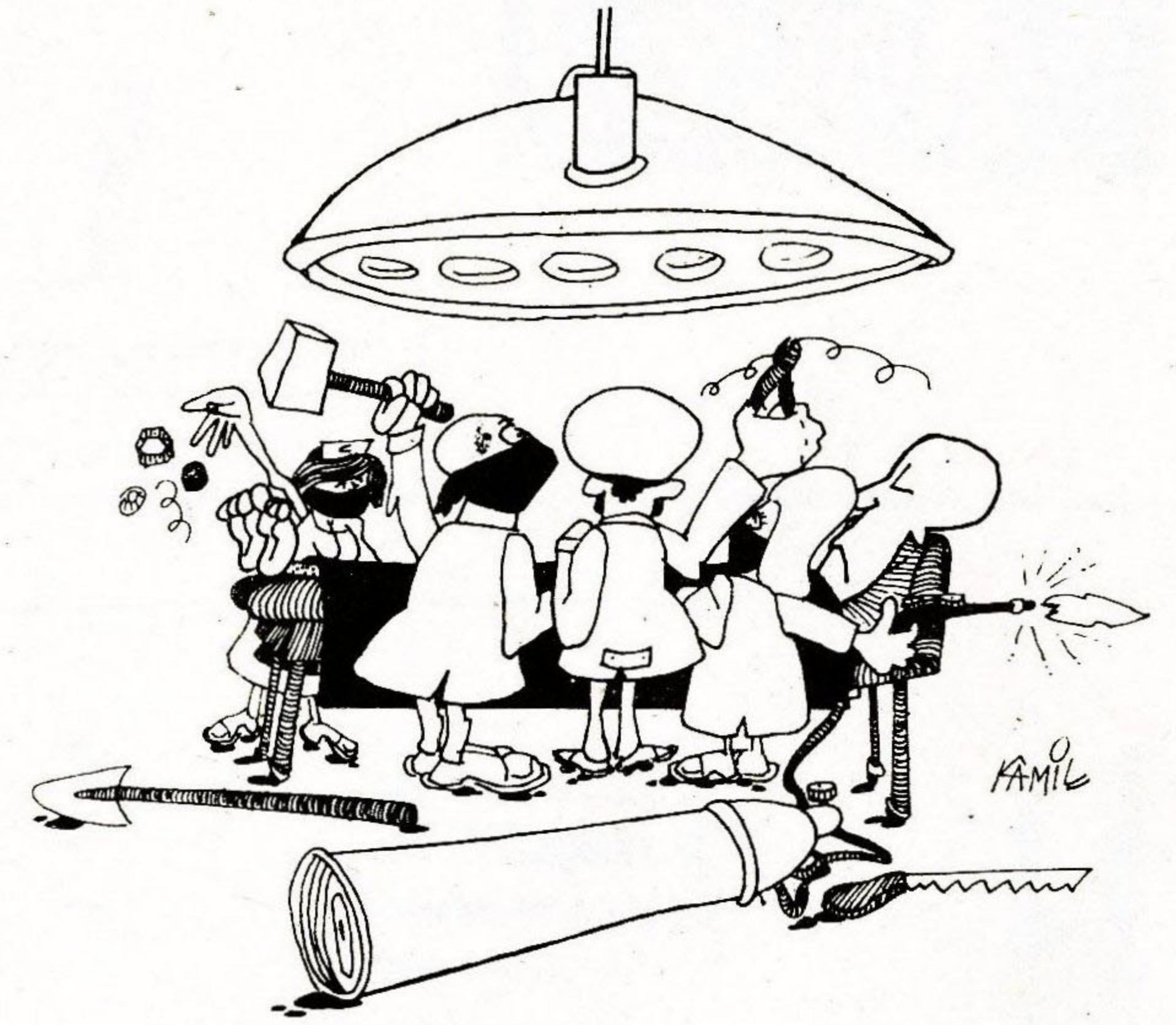

Gani MÜJDE

ALDTİLDİĞİNDAN kuş-kulanan koca, uzun bir iş gezisine çıkacağını söyleyerek gece ansızın eve döndü ve karısını tanımadığı bir adamın kollarında gördü.
-Bir yabancıyla ha? diye bağırarak daldı içeri.
Kadını kollarında tutan adam alıngan bir sesle mırıldandı:
-Teessüf ederim. On yıldan beri hemen her gece karşılaşıyoruz bana hâlâ yabancı gözüyle mi bakıyorsunuz?

PERSONEL şefinin:
-Daha önce satıcılık yapmış mıydınız? Sorusuna, tezgâhtarlık için başvuran genç kız cevap verdi:
-Evet, elmas yüzük ve küpeler satmışım.
-Güzel. Bir kuyumcуда mı çalışıyordunuz?
-Hayır, evden asırıyordum!

COK dar bikiniyle dikkatleri üstüne çeken kızın yanına uzanan delikanlı, merakını yenemeyerek sordu:
-Affedersiniz, merak ettim de. Düşündüm, bulamadım. O daracık şeyin içine nasıl girilir?
Çapkınca bir göz kırpan kız yanıtladı:
-İki duble viski ısmarlayarak!

Kâmil YAVUZ

Cevat KOÇ

MÜŞTERİ öyle kızmıştı ki, öfkeden kalbi duracaktı nerdeyse
-Kuzunun kilosu seksen lira ha?.. Şu kadcarcık olsun utanmıyor musun?
Kasap kibar adamdı.
-Valla ben utanmasına utanıyorum ama, şu kuzunun anası da ne mal doğurmuşum diye iftihar ediyordur herhalde.

TEK ders sınavına giren öğrencinin önüne yabancı bir ülkenin parasını atan öğretmen, sordu:
-Bunun ne olduğunu söyleyebilir misin?
Eğilip, bakan çocuğun gözleri parladı:
-Tura hocam!

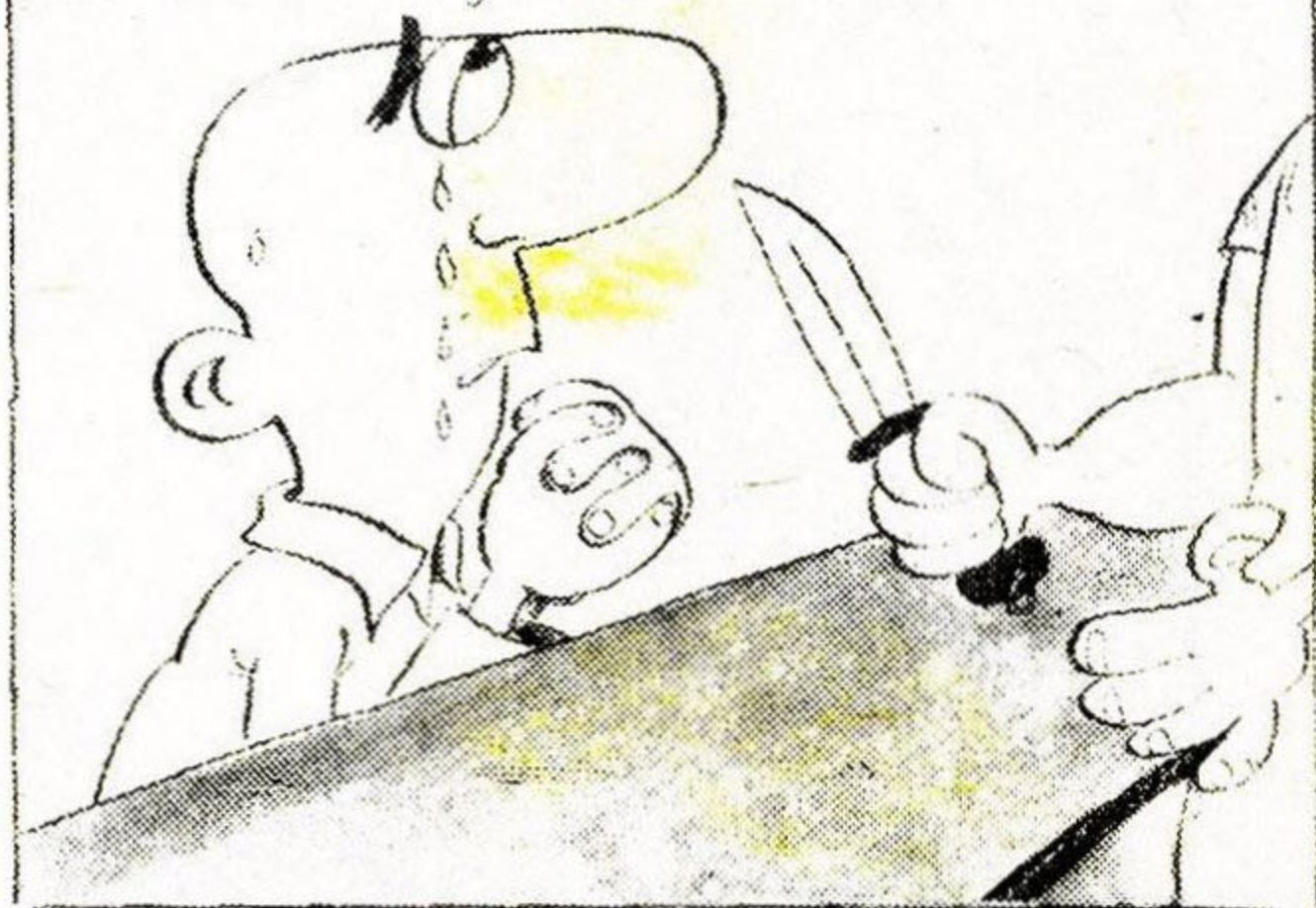
MUTFAKTA balıkları una bulayıp, tavada kızartmasını izleyen küçük, annesinin az sonra küçük kardeşinin pişiklerini pudraladığını görünce:
-Ama anneciğim, dedi, kardeşim o tavaya sığmaz ki!

BÜTÜN GÜN KOŞUŞMAKTAN
TABANLARIM SU TOPLADI YAVU...

Erdoğan ALPAY

NÖLÜR KIYMA BANA...
İKİ ÇOCUĞUM DOLAYISIYLA
BİR DE KARIM VAR... N'APARLAR SONRA AÇLIKTAN
ÖLÜRLER BİLLA... HÜNGÜR
HÜNGÜR...

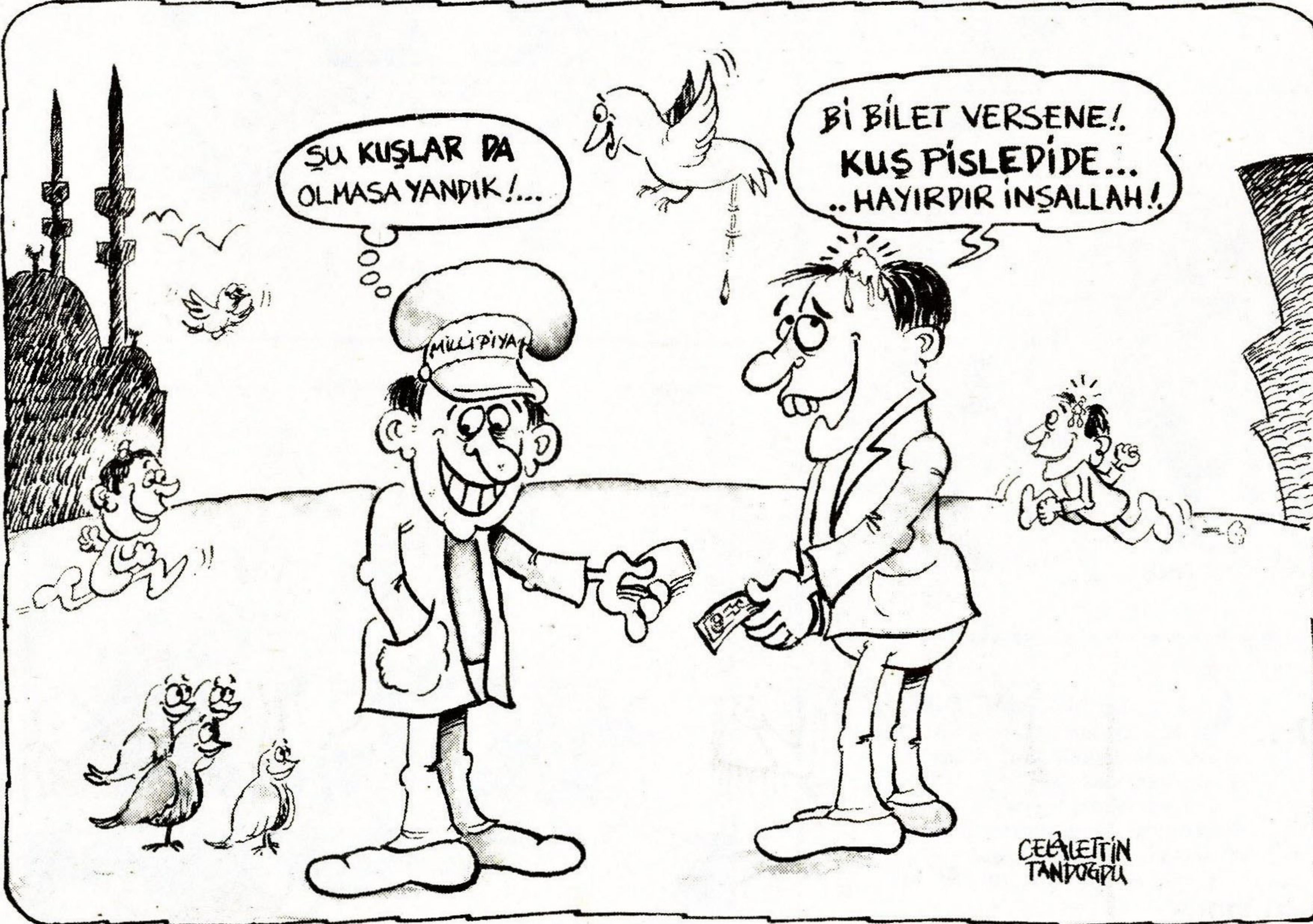
Lütfen sayfayı çevirin.

Serbest Kürsü

MEHMET
BABACAN

Mehmet BABACAN

Celalettin TANDOĞDU

Erdoğan ÖZEN

ERDOĞAN
ÖZEN

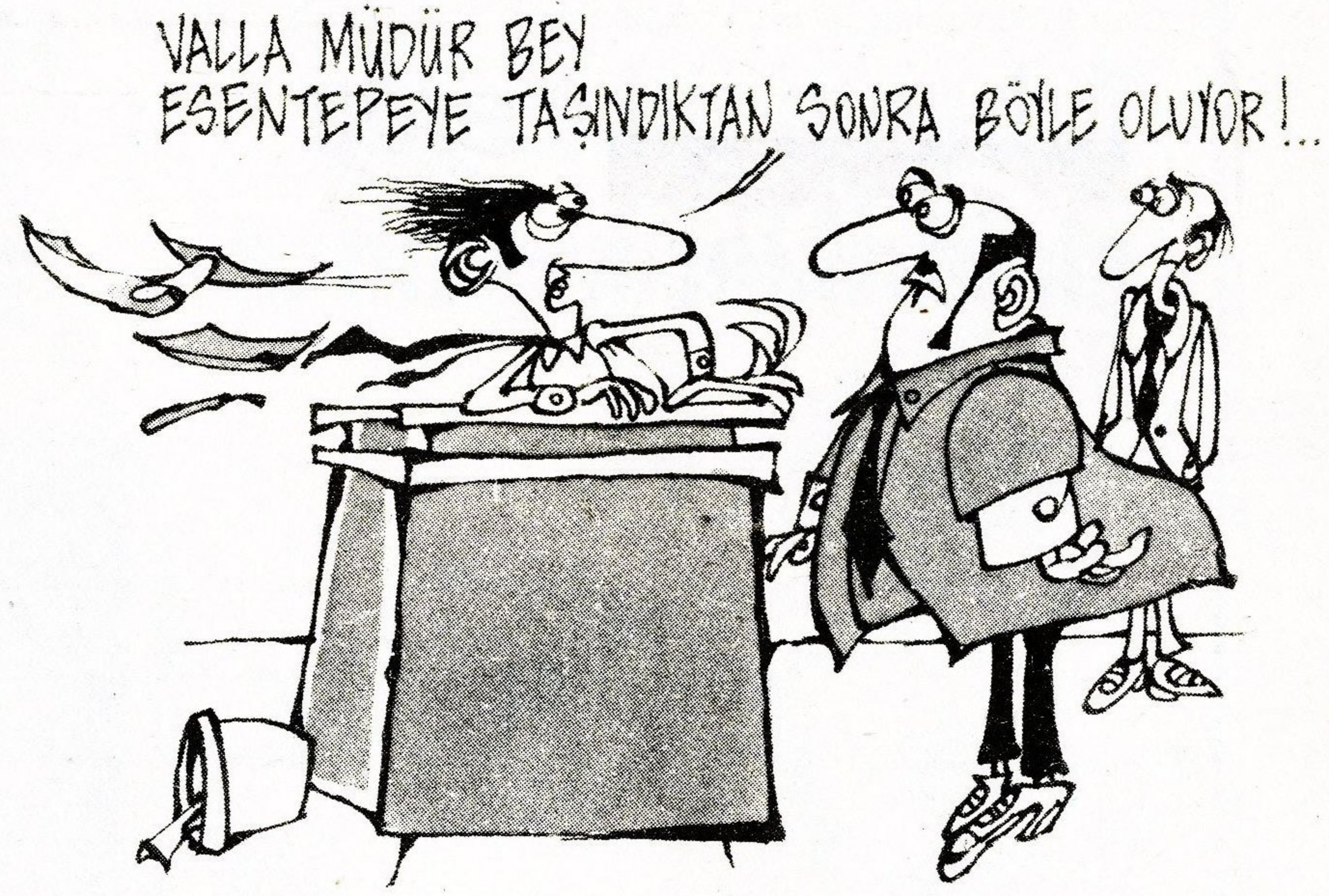
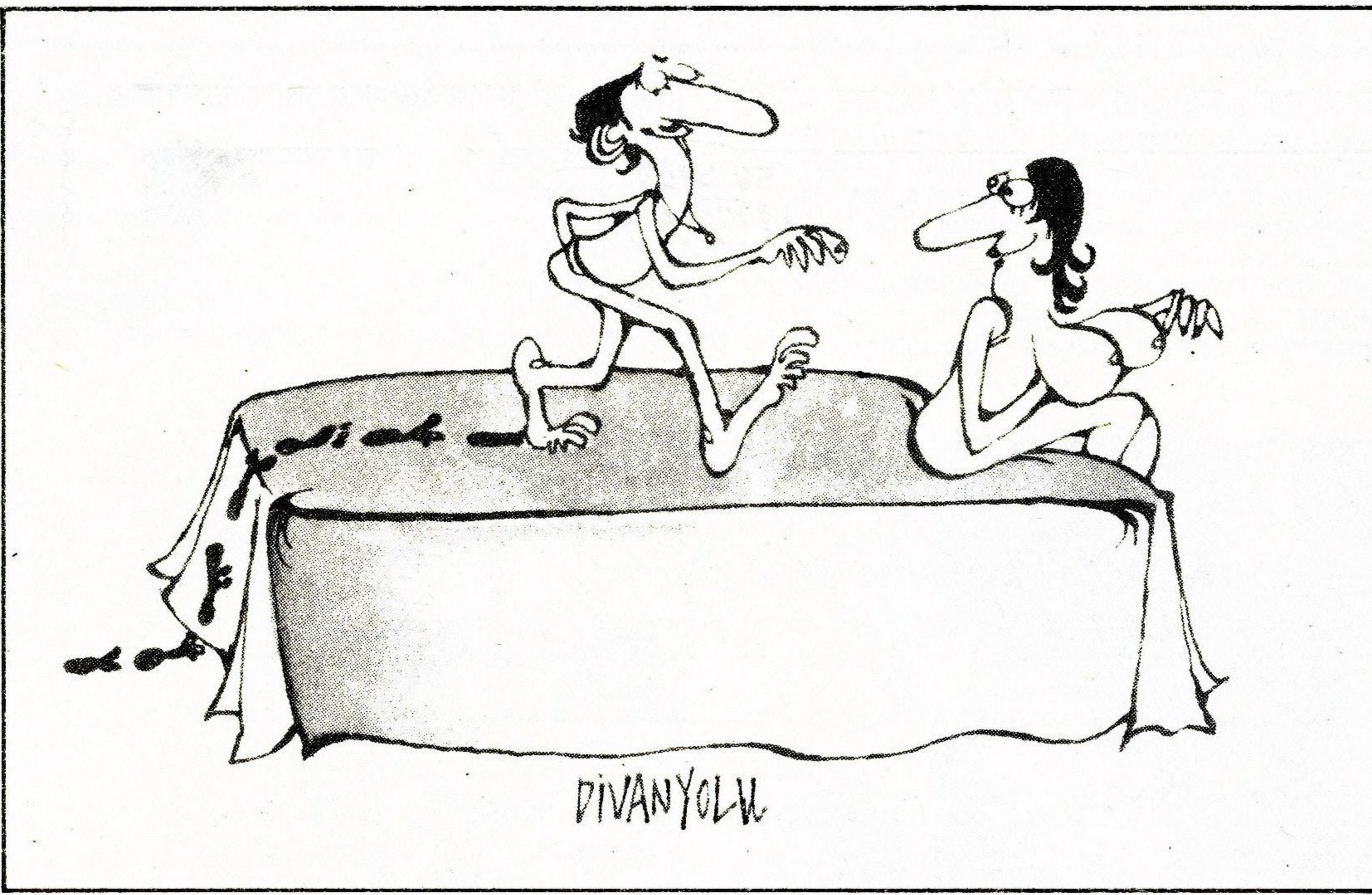

Süleyman HALICIOĞLU

Kâmil YAVUZ

Kâmil
YAVUZ

GİDECEĞİN semtin adına uyup da bilmeden yola çıktın mı, garanti yanarsın! Çünkü o adın ilham ettiği birtakım kolaylıklara kanarsın. Bakırköy'ü sormaya bile gerek duymaz, bakır stokundan bulabileceğini sanırsın. Aklınca Vezneciler'i, iki sıra dizilmiş veznelerinden tanırırsın.

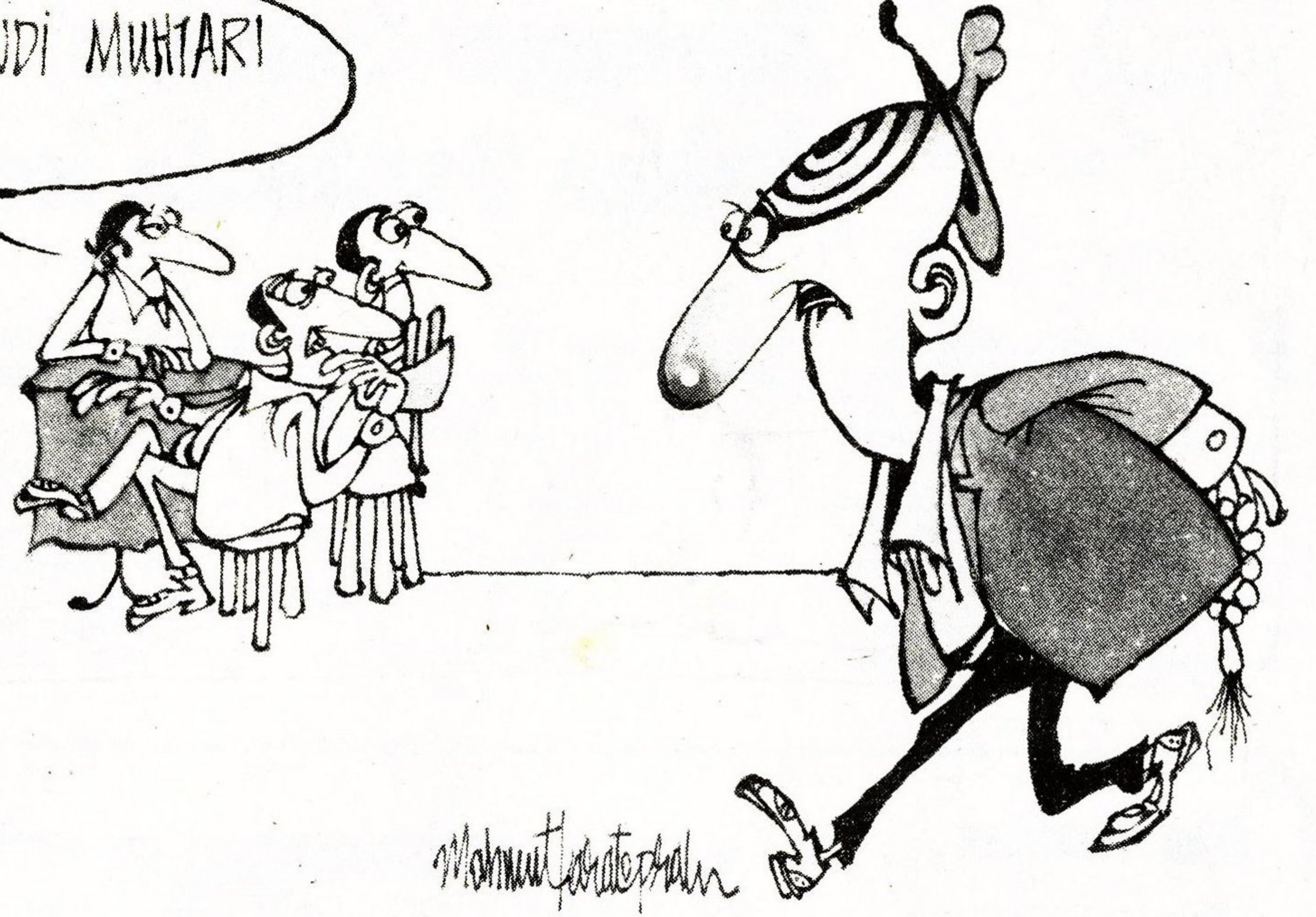
Oysa, Sultanhamam denen yerin altını üstüne getirsen, ne sultana rastlarsın, ne hamama.. Cennet Mahallesi'nde, ibadet eden tek kul arama. Fener'de muma dönersin.. Zeytinburnu'nda zeytin dalına hasret gidersin.

Bildiğimiz kadarıyla, bir Haramidere vardır adına uygun. Daha adını attığın an soyulursun, "Tamam, Haramidere'ye gelmişim" diyerek, gireceğin evi bulmak için kapı numaralarını okumaya koyulursun.

Semt semt İstanbul..

SUSUN MERKEZEFENDİ MUHTARI GELİYOR!

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

At kuyruğu, it kuyruğu derken...

Saç kuyruğu moda oldu...

KUYRUK modası önce hayatımızı baştanbaşa kapladı. Sonra da, baştan saça atladı.. Cici bayanlar şimdi saçlarını topluyor, tokalıyor, yellim yellim sallıyor. Cici beyler ise, sallayacak birşeyleri olmadığı için peşlerinden baka kalıyor...

HALKALI'DA OTURDUĞUMU NERDEN ANLADINIZ?

Yabancı ülkelerde elektrikler kesilince...

HERİFLER alışık olmadıklarından, sanırız ba-
yağı bocalar. Hanımlar, kıyamet gününün
gelip çatıldığını sanarak ibadet yerlerinde toplanır-
ken, hükümetin istifası için yürüyüşe geçer kocalar
Örneğin, **Almanya**'da elektrikten sorumlu olan-
ların tümü açığa alınır.
Amerika'da, olağanüstü hal, ilanına ramak kalır.
Fransa'da, başkanlık sarayı taşlanır...
Mısır'da rejim değişir; soldan sağa sapılır.

Uganda'da Enerji Bakanı, Idi Amin tarafından
fırınlanır.
Yunanistan'da "Türkler hücumu geçti" diye
sığınaklara dalınır.
İsviçre'de karanlıkta birbirini ezmesinler diye
hükümlüler salınır.
Meksika'da ihtilâl yapılır.
Bizde ise kimse nedenini sormaz. Zira, elektrik-
lerin kesilmemesinden büyük felâket olmaz!

Transfer bombası

Zıbmacı Osman, genç dulun üstünde kaldı!

Yazan: Hikmet Feridun ES

FENERBAHÇE nasıl kaçırdı? Osman Ağpatlatan'ı göz göre göre, nasıl kaptırdı? Hem de bir genç kadına! Tüüüh be!

Yahu kardeşim, Ağpatlatan bu... Meşhur Zıbmacı Osman.. Senelerce Pele ile omuz omuza Cosmos'da oynamış.. Avrupa sahalarında top koşturmuş, milli formasını giymediği memle-

ket kalmamış. Tek maçta ardı ardına 6 gol atmış bir "Altın Ayak" Necmi hoca gibi, sağ oynar, sol oynar, geri dörtlüde oynar.. Oynar oğlu oynar! Çektiği gollerle, üç kale direği kırmış, dört kale ağlarını patlatıp delmiş.. İsmi de buradan geliyor, yaaa! Ne demiş dünyaca meş-
huş kaleci Mayer?

- Ben korkar.. Yalnız Türk

futbolcu Osman Ağpatlatan.. Yok korkmak başka bir futbolcu, demiş.

Kaç para ise, verecekti Ilgaz ağabey.. Herhalde evden, Nezihe hanımdan izin almamış ola-
cak. Açık arttırmada yaya kaldı..

Bari Galatasaraylılar atik davransaydılar.. Onlar alsaydı, da Ağpatlatan yabancıya gitme-
seydi. Ama Selâhattin Beyazıt

dostumuz da dalgaya düştü.. Yahut o da evden çıkarken sayın Ayşe Beyazıt'a sorup, okeyini almamış olacak.. Bilirsiniz, partileri de, kulüpleri de, başkan eşleri idare eder aslında.. İn-
mazsanız, Nazmiye hanıma so-
rabilirsiniz..

Açık arttırmada, Selâhattin Beyazıt da iki milyona kadar çıktı.. Ve stop!

Beşiktaş dersiniz.. Transter-
de futbolcuları borca ya da tak-
side bağlıyor.. Böylece.. Gitti Osmancık. Gitti Genç Osman. Kim aldı? Anlatayım..

Açık arttırma, Ankara'daki Federasyon binasında başla-
mıştı. Önce Bursaspor'lu ünlü Tacettin'i, Fenerbahçe'den Nev-
ruz'u, Boluspor'lu Necdet'i çı-
kardılar satışa.. Fiyatlar milyo-
nun üstünde.. Eeee? Bir demet
maydono üç lira.. Ne yaparsı-
nız? Müzayedede memuru, yırtıp
durmakta:

- Bursaspor'dan Tacettin..
Bir milyon 750.000 Türk lirası..
Yok mu talibi? Satıyoruuuum..
Satıyoruuuum.. Boluspor'dan
Necdet...1.700.000 lira.. Var mı
arttıran?.. Satıyorum.. Satıyo-
rum.. Saaaattt..tımmm!

Derken arkasından müzayedede
memuru ilân etti:

- Huzurunuzda müzayedemi-
zin en kıymetli parçası! 2 "Altın

Ayak" satıyorum.. Avrupa kale-
lerinin ağlarını delen Osman Ağ-
patlatan.. 2 milyon Türk lirası..
Sudan ucuz! Yok mu arttıran?

İlgaz'ın sesi çıktı:
- İki milyon bir lira..

Beyazıt atıldı:
- İki milyon iki lira!...

Şamil Bey ekledi:
- İki milyon.. Üç lira!...

Bir kadın sesi yükseldi sa-
londa:

- 3 buçuk milyon lira!

Kimdi bu sesin sahibi?..
Baktık: Türkiye'nin en zengin,
en ihtiraslı dul, sayın Nermin
Kocakıran!.. Baygın gözlerini
süzerek, pırlantalarla dolu elini
havaya kaldırmış.. Ağpatlatan
üstünde kalmıştı Kocakıran'ın..
Osman'ı koluna takıp Müzayedede
salonundan çıkarken gazetecile-
re şöyle diyordu:

- Onun fizik kondisyonu ile
bizzat uğraşacağım.. Sabahları
dört yumurtayı kendi elimle yut-
turacağım.. Kaşık kaşık kara
havyarı, kendim yedireceğim..
Kalkar kalkmaz idmanları yatak
odamda birlikte yapacağız.. Yal-
nız ikimiz.. Elverir ki Ağpatlatan
benimle çalışırken minisküs ol-
masın.. Ona bozulurum... Tam
ve hakiki ZIMBACI yapacağım
onu...

İşte size açıklıyorum: Gitti
Ağpatlatan! Göz göre göre...

Bu hafta direnme sırası gelenler

TUNÇ, MC'ye direniyor. Türk-İş Yönetim Kuru-
lu'nun üyesi, Tunç'a karşı di-
reniyor. Şoför ve biletçiler,
İETT'ye direniyor. Hangi gün
kimin kime direneceği belli
olmadığından, çıkacak karı-
şıklıkları önlemek için bir lis-
te hazırlamayı uygun bulduk.
İşte, bu hafta direnme sı-
rası gelenler:

Saat: 11 ile 17 arası elek-
triği kesilecek semtler ve if-
lâhı kesilecek fertler: Eminö-
nü, Fatih, Kumkapı... Ali
Çulsuz ile Haydar Pulsuz ev
sahibine direnirken yutacak-
lar hâpi.

Saat: 13 ile 14.30 arası:
Kasımpaşa, Kuzguncuk, Sa-
lacak... Aylardır yeni bir pa-
buç isteyen Asiye Cııldak,

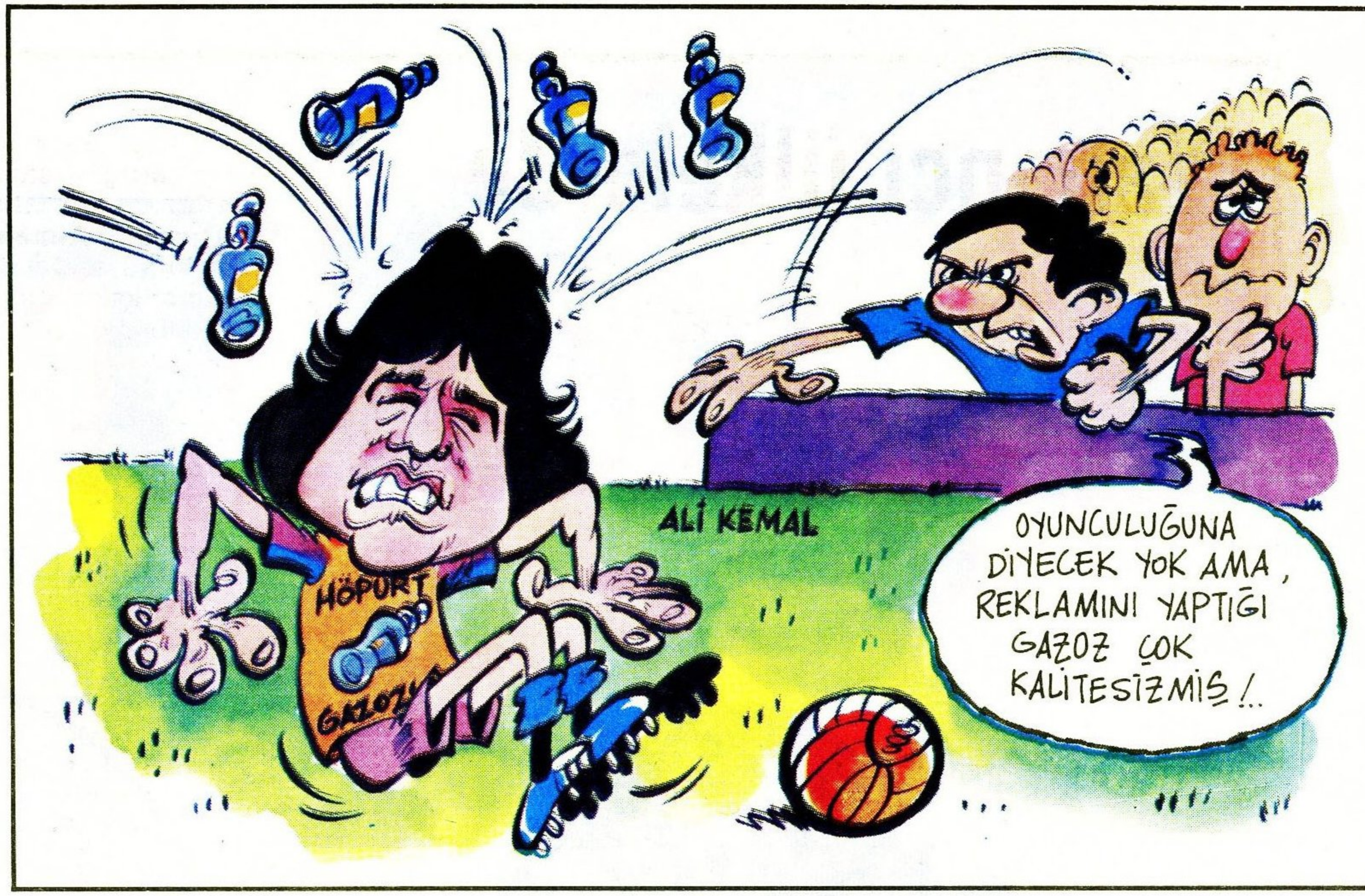
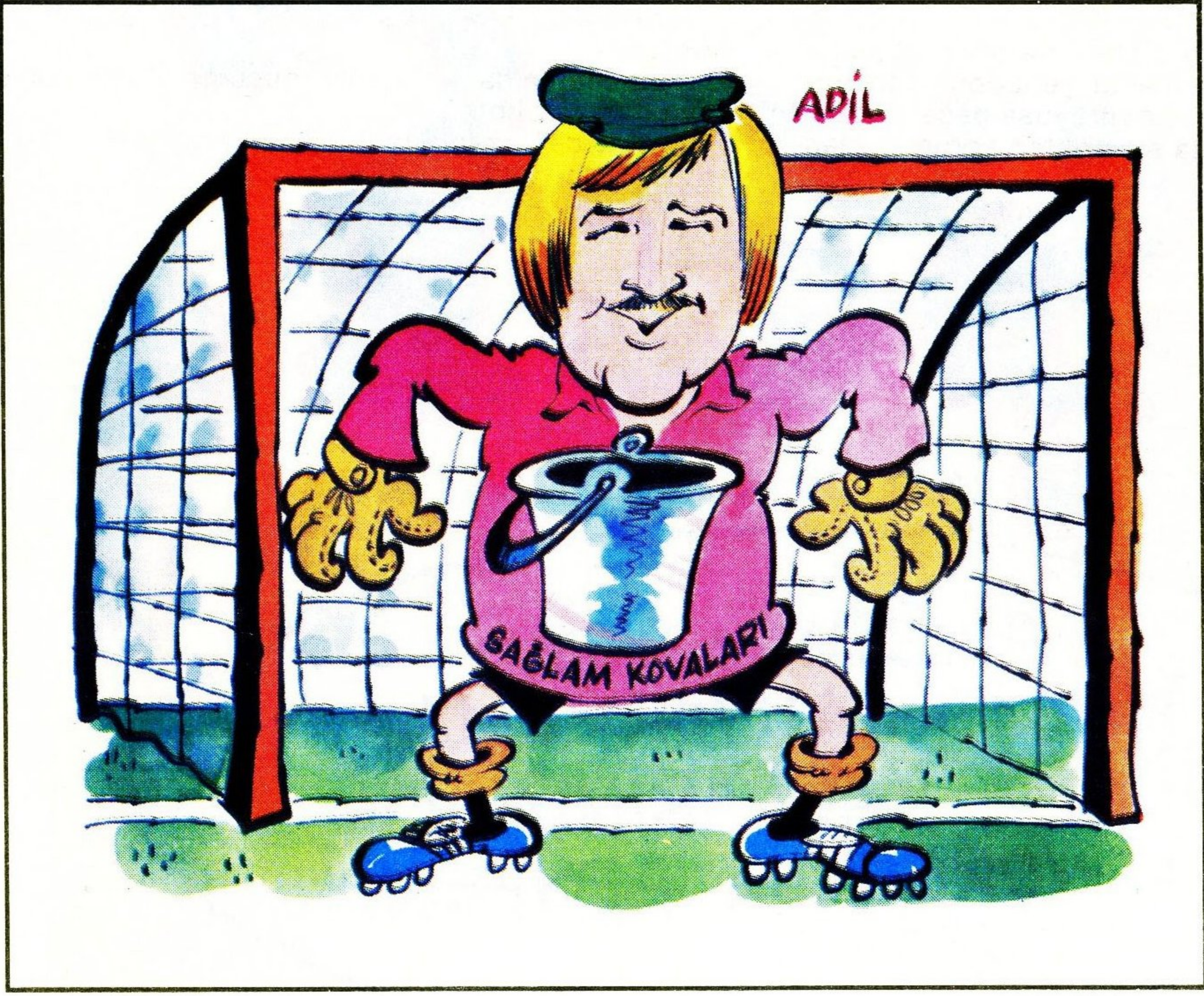
kocasına karşı direnme kararı
alacak.

Saat: 13 ile 15 arası: Etiler
Zeyrek...Danıştay'dan "Yü-
rütmeyle durdurma kararı"
alan şoför Kasım'ın, gitme-

mekte direnen arabaya daya-
nışını seyret.

Saat: 24 ile 03 arası. Elek-
trikler yanar durur.. Birkaç
geçimsiz karı-kocanın dışın-
da direnişler son bulur.

Futbolcu formalarında reklam yapılacak..

Nedenini hiç sorma, vitrine döndü forma

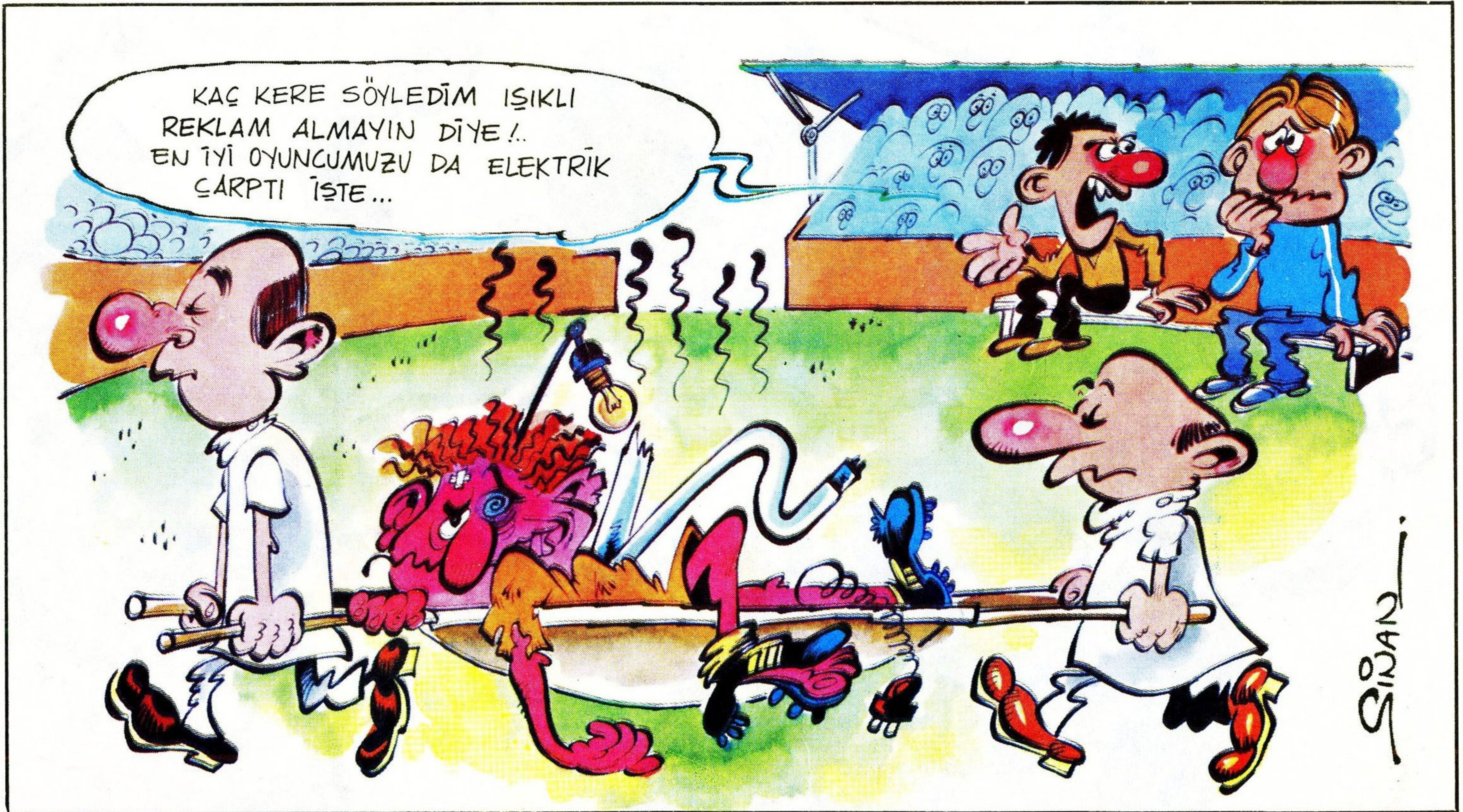
FUTBOLCULARIN giydiği formalara reklamların işlenmesi, TV'de reklamlardan başka kaliteli film göremeyenleri sevindirirken, hakemleri de kara kara düşündürmektedir.

Ünlü hakemlerden Seyfi Dalmaz, bu konuda şunları söylemiştir:

- Eskiden oyuncuların numaralarına göre karar verirdim. Demek ki bundan sonra, "Coca-Cola'ya faul, Arçelik'e ofsayt, İş Bankası'na penaltı vericem..."

Ünlü maç spikeri Halit Kıvanç da "Artık, top şimdi Elka'da, Elka Haliser'e uzatırken Emlak Kredi topu kesti.. Emlak Kredi, Akbank'a uzatıyor. Akbank topu aldı karşısında Pepsi Cola var, bir çalım, onu geçti. İlerliyor.. On-dülin'i de geçti, karşısında Mintaks var, bir pas top Tuborg'da.. Tuborg.. Gol, Gool.. diye maç anlatırsam, kimse bozulmasın" demiştir.

Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

SİNAN

Garraf

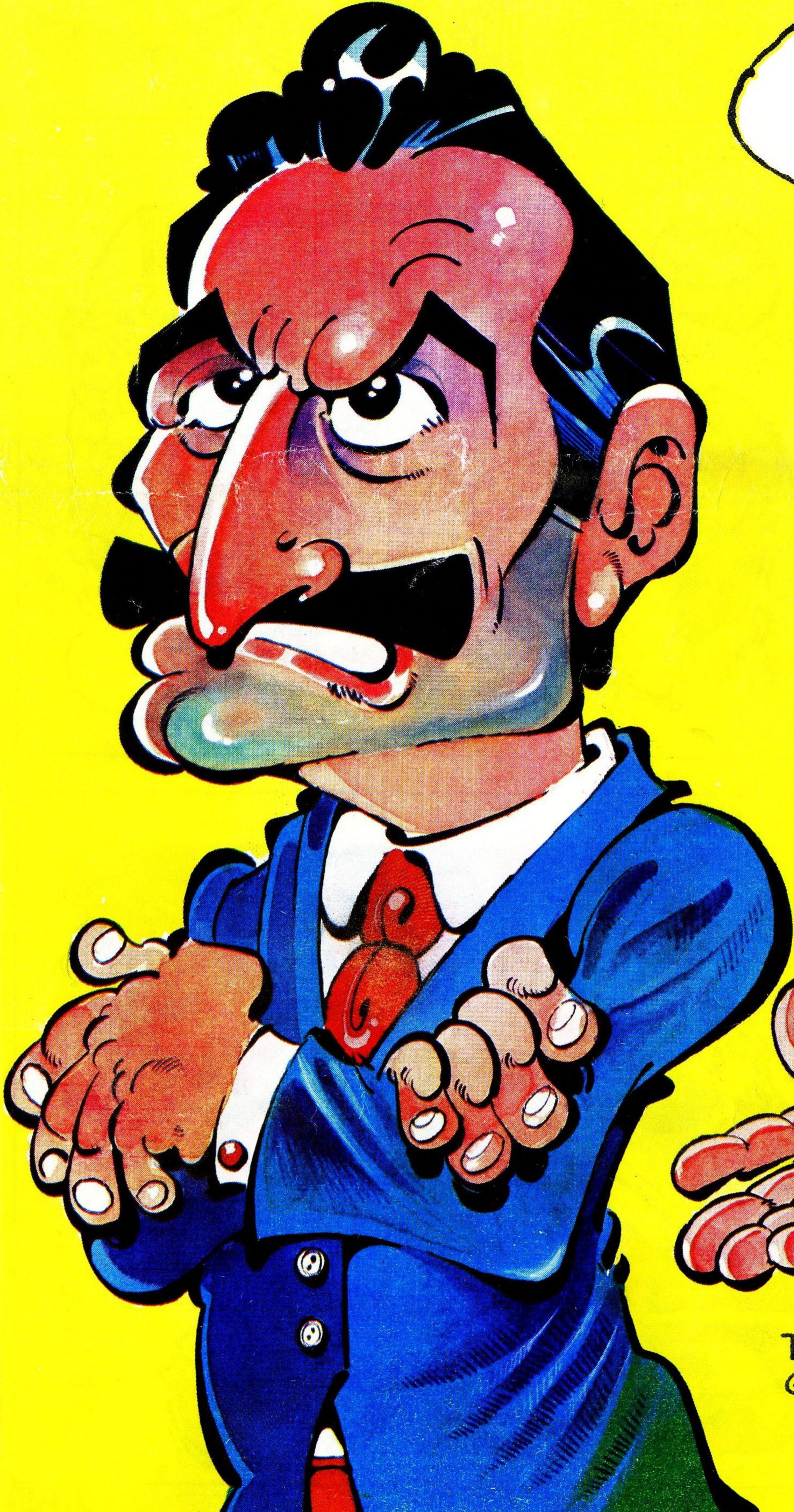
SAYI: 31

27 TEMMUZ 1977

250 KURUŞ

SÜLEYMAN BEY
İYİ ÇATI ÇATIYOR AMA
SİZ DE KAŞLARINIZI İYİ
ÇATIYORSUNUZ BEYFENDİ

TURAN
GÜNEŞ